

ACTA DE LA COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS

Sessió de 10 de juliol de 2018

A la sala President Lluís Companys de la casa de la ciutat, el 10 de juliol de 2018, s'hi reuneix la COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS, sota la presidència de la Ima. Sra. Montserrat Benedí i Altés. Hi assisteixen les Imes. Sres. i els Ims. Srs.: Laia Ortiz Castellví, Laura Pérez Castaño, Josep Maria Montaner Martorell, Maite Fandos i Payà, Irma Rognoni i Viader, Mercè Homs i Molist, Maria Magdalena Barceló Vereja, Carmen Andrés Añón, Alberto Villagrasa Gil, Maria Rovira Torrens, Gerard Ardanuy i Mata i Juan José Puigcorbé i Benaiges, assistits per l'assessora jurídica, Sra. Teresa Ordóñez Rivero, que actua per delegació del secretari general i que certifica.

També hi són presents l'Im. Sr. Raimond Blasi i Navarro i la Ima. Sra. Trini Capdevila i Burniol.

Igualment, hi són presents la Sra. Marta Carranza Gil-Dolz del Castellar, comissionada d'Esports; i els Srs. Miquel Àngel Essomba i Gelabert, comissionat d'Educació, Infància i Joventut, i Joan Subirats i Humet, comissionat de Cultura.

No hi és present l'Im. Sr. Koldo Blanco Uzquiano, i s'excusa la Ima. Sra. Mercedes Vidal Lago.

S'obre la sessió a les 9.33 h.

La Sra. BENEDÍ saluda tothom i exposa les dues modificacions que hi ha hagut a l'ordre del dia: l'informe d'atenció residencial a persones grans es tractarà conjuntament amb el punt 13 (prec del PP) i a la part d'impuls i control es tractaran conjuntament els punts 5 (proposició d'ERC), 15 (pregunta de Cs) i 16 (pregunta del PSC).

I) Aprovació de l'acta de la sessió anterior.

S'aprova.

II) Part Informativa

a) Despatx d'ofici

En compliment del Decret d'Alcaldia, de 13 de juny de 2015, ES COMUNIQUEN les resolucions següents:

- 1.- (2011/2018) Districte de Sant Andreu. Del gerent municipal, de 26 de juny de 2018, que adjudica a Iniciatives i Programes, SL el contracte relatiu al servei de dinamització i suport del Centre Cívic de Sant Andreu, per als exercicis 2018-2020, i per un import de 386.887,03 euros.

Acords de la Comissió de Govern de 21 de juny de 2018:

- 2.- INICIAR l'expedient per a la contractació de Gestió, dinamització i administració del Centre Cívic Carmel, amb núm. de contracte 18002094, mitjançant tramitació ordinària, amb la utilització del procediment obert, amb un pressupost base de licitació de 700.000,00 euros (IVA inclòs) i un valor estimat d'1.157.024,80 euros; APROVAR les actuacions preparatòries efectuades, el plec de clàusules administratives particulars i el plec de prescripcions tècniques reguladors del contracte; CONVOCAR la licitació per a la seva adjudicació; AUTORITZAR l'esmentada quantitat amb càrrec a les partides i als pressupostos que s'indiquen en aquest mateix document amb el següent desglossament: pressupost net 578.512,40 euros i import de l'IVA de 121.487,60 euros; condicionada a l'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os posterior/s a l'actual. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.
- 3.- (2062/2018) INICIAR l'expedient per a la contractació de Servei de gestió dels Centres Cívics del Districte de Sant Andreu, amb núm. de contracte 18003066, mitjançant tramitació ordinària, amb la utilització del procediment obert, amb un pressupost base de licitació de 2.956.530,47 euros (IVA inclòs) i un valor estimat de 4.961.950,45 euros, distribuït en els següents lots: Lot núm. 01, Centre Cívic Bon Pastor, per un import de 462.060,59 euros IVA inclòs; Lot núm. 02, Centre Cívic Baró de Viver i Espai de la gent gran, per un import de 515.011,57 euros IVA inclòs; Lot núm. 03, Centre Cívic Trinitat Vella, per un import de 587.217,73 euros IVA inclòs; Lot núm. 04, Centre Cívic La Sagrera, per un import de 526.389,68 euros IVA inclòs; Lot núm. 05, Centre Cívic Navas, per un import de 865.850,90 euros IVA inclòs; APROVAR les actuacions preparatòries efectuades, el plec de clàusules administratives particulars i el plec de prescripcions tècniques reguladors del contracte; CONVOCAR la licitació per a la seva adjudicació; AUTORITZAR l'esmentada quantitat amb càrrec a les partides i als pressupostos que s'indiquen en aquest mateix document amb el següent desglossament: pressupost net 2.443.413,61 euros i import de l'IVA de 513.116,86 euros; condicionada a l'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os posterior/s a l'actual. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

Acords de la Comissió de Govern de 28 de juny de 2018:

- 4.- (CONV-05/20170038) APROVAR l'acord a subscriure entre l'Ajuntament de Barcelona-Districte de Sarrià-Sant Gervasi i el Centre d'Acollida Assís, amb CIF núm. G-627811935, que té per objecte la utilització d'espais de domini públic per desenvolupar programes relacionats amb l'atenció integral de persones en situació de sense llar, en concret les actuacions relacionades amb l'horticultura i la jardineria i FACULTAR el regidor del Districte, l'Im. Sr. Jaume Asens i Llodrà, per a la signatura d'aquest acord. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.
- 5.- (093/2018) APROVAR el conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Barcelona (Districte d'Horta-Guinardó) i l'Associació "Casal de la Font d'en Fargues", amb NIF G64884489, per a la gestió cívica municipal del Casal Font d'en Fargues, ubicat al carrer Pedrell, núm. 67-69, en el marc del projecte de dinamització i gestió del Casal de la Font d'en Fargues, de conformitat amb la Normativa reguladora dels expedients d'autorització de l'atorgament de convenis administratius amb altres administracions públiques i institucions aprovada per decret d'Alcaldia el 27 d'abril de 2011; AUTORITZAR i DISPOSAR la despesa per un import de

281.160,00 euros de subvenció màxima amb càrrec al/s pressupost/os i partida/es indicats en aquest mateix document, a favor de l'Associació Casal de la Font d'en Fargues, amb NIF G-64884489, condicionat a l'existència de crèdit adequat i suficient per finançar les obligacions derivades d'aquest Conveni en els exercicis successius; REQUERIR l'entitat beneficiària per tal que, en el termini màxim de 6 mesos a partir del pagament de la subvenció, presenti el balanç econòmic i la memòria de funcionament d'aquesta i justificació dels fons rebuts. FACULTAR el Sr. Eduard Vicente Gómez, Gerent del Districte d'Horta-Guinardó per a la signatura del Conveni. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

Acords de la Comissió de Govern de 5 de juliol de 2018:

- 6.- (18002097/18002097L01) ADJUDICAR el contracte núm. 18002097L01, que té per objecte la gestió de la Xarxa dels equipaments de lleure infantil del Districte de Nou Barris, amb mesures de contractació pública sostenible, LOT 1: Casal infantil Ciutat Meridiana, Casal infantil Vallbona i Casal infantil Trinitat Nova, per un import de 216.828,00 euros, exempt d'IVA, de conformitat amb la proposta de valoració i classificació continguda en l'expedient a Serveis a les Persones Encís, SCCL amb NIF F60137411, i d'acord amb la seva proposició, en haver estat la segona empresa amb màxima puntuació d'acord amb els criteris de selecció fixats al plec i haver estat aquest el Lot de 3a. preferència per part de l'empresa que ha obtingut la màxima puntuació en tots 3 lots, existint la limitació d'adjudicació en un màxim de 2 lots a una mateixa empresa, sotmès a la condició suspensiva d'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os posterior/s a l'actual. DISPOSAR a favor de l'adjudicatari l'esmentada quantitat amb càrrec a les partides i als pressupostos que s'indiquen en aquest mateix document. FORMALITZAR el contracte en el termini màxim de 5 dies naturals a comptar del següent al de la recepció per part de l'adjudicatari del requeriment per a la formalització, sempre i que hagin transcorregut 15 dies hàbils des de la tramesa de la notificació de l'adjudicació i no s'hagi interposat recurs especial de contractació que impliqui la suspensió de la formalització o s'hagués acordat l'aixecament de la suspensió. DESIGNAR com a responsable del contracte Lucas Martínez Chito, Director de Serveis a les Persones i al Territori. DONAR compte d'aquesta resolució a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.
- 7.- (18002097/18002097L02) ADJUDICAR el contracte núm. 18002097L02, que té per objecte la gestió de la Xarxa dels equipaments de lleure infantil del Districte de Nou Barris, amb mesures de contractació pública sostenible, LOT 2: Ludoteca La Guineu, Casal infantil Roquetes, Casal infantil Canyelles i Pati de l'escola de Prosperitat, per un import de 255.204,29 euros (IVA inclòs), de conformitat amb la proposta de valoració i classificació continguda en l'expedient a Calaix de Cultura, SL amb NIF B63033740, i d'acord amb la seva proposició, en ser considerada l'oferta més avantatjosa, sotmès a la condició suspensiva d'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os posterior/s a l'actual. DISPOSAR a favor de l'adjudicatari l'esmentada quantitat amb càrrec a les partides i als pressupostos que s'indiquen en aquest mateix document amb un import de 255.204,29 euros (IVA inclòs), dels quals 232.003,90 euros corresponen al preu net i 23.200,39 euros a l'IVA al 10%. FORMALITZAR el contracte en el termini màxim de 5 dies naturals a comptar del següent al de la recepció per part de l'adjudicatari del requeriment per a la formalització, sempre i que hagin transcorregut 15 dies hàbils des de la tramesa de la notificació de l'adjudicació i no s'hagi interposat recurs especial de contractació que impliqui la suspensió de la formalització o s'hagués acordat l'aixecament de la suspensió. DESIGNAR com a responsable del contracte Lucas Martínez Chito, Director de Serveis a les Persones i al Territori. DONAR compte d'aquest acord a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

8.- (18002097/18002097L03) ADJUDICAR el contracte núm. 18002097L03, que té per objecte la gestió de la Xarxa dels equipaments de lleure infantil del Districte de Nou Barris, amb mesures de contractació pública sostenible, LOT 3: Casal infantil El Turó, Casal infantil Vilapicina-Torre Llobeta i Ludoteca Sóller, per un import de 235.499,80 euros (IVA inclòs), de conformitat amb la proposta de valoració i classificació continguda en l'expedient a Calaix de Cultura, SL amb NIF B63033740, i d'acord amb la seva proposició, en ser considerada l'oferta més avantatjosa, sotmès a la condició suspensiva d'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os posterior/s a l'actual. DISPOSAR a favor de l'adjudicatari l'esmentada quantitat amb càrrec a les partides i als pressupostos que s'indiquen en aquest mateix document amb un import de 235.499,80 euros (IVA inclòs), dels quals 214.090,73 euros corresponen al preu net i 21.409,07 euros a l'IVA al 10%. FORMALITZAR el contracte en el termini màxim de 5 dies naturals a comptar del següent al de la recepció per part de l'adjudicatari del requeriment per a la formalització, sempre i que hagin transcorregut 15 dies hàbils des de la tramesa de la notificació de l'adjudicació i no s'hagi interposat recurs especial de contractació que impliqui la suspensió de la formalització o s'hagués acordat l'aixecament de la suspensió. DESIGNAR com a responsable del contracte Lucas Martínez Chito, Director de Serveis a les Persones i al Territori. DONAR compte d'aquesta resolució a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

- b) Mesures de govern
- c) Informes

1.- Atenció residencial a persones grans.

La Sra. ORTIZ posa de manifest que els grups ja han rebut l'informe complet i que tant la Comissió com el Consell de la Gent Gran de Barcelona i la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona havien demanat dades en aquest sentit, i comenta que l'elaboració de l'informe ha estat llarga i feixuga, perquè en moltes ocasions les dades sobre llistes d'espera que constaven en un lloc no coincidien amb les que constaven al Consorci o al Departament —s'ha treballat fins a aconseguir les dades reals.

Assenyala que Barcelona sempre ha donat prioritat a l'atenció residencial, conscient de la manca de cobertura en comparació amb el conjunt de Catalunya i dels incompliments de les programacions que s'han anat fent des del 2005, i recorda que el Govern de la Generalitat de l'últim mandat no tenia la voluntat de construir de noves residències —així ho va manifestar la consellera—, malgrat que Barcelona comunicés la necessitat urgent de fer-ho i que hi havia solars a disposició. D'altra banda, assenyala que Barcelona no defensava un model de concerts, menys encara quan no hi havia places per concertar, sinó que calia continuar invertint i complint un conveni que estava pendent des de fa anys.

A continuació, indica que l'informe mostra la situació de les places residencials, amb 11.000 sol·licituds que corresponen a 8.000 persones (una mateixa persona pot demanar plaça a tres residències) i n'analitza el grau d'urgència, és a dir, quantes persones estan en una situació domiciliària tot i tenir un grau de dependència 2 o 3, i esperen plaça en una residència, així com quin és el temps mitjà d'espera a les residències i quina és la situació als diferents territoris.

Subratlla que la situació actual impacta greument en els drets reconeguts per la Llei de dependència, ja que una persona amb grau de dependència 2 o 3 hauria de poder optar a una residència, però actualment no hi ha places, i hi ha 24.000 persones en aquesta situació de vulnerabilitat que requereixen aquest tipus d'equipaments.

Aclareix que el Govern està d'acord que cal avançar en la millora de l'atenció domiciliària i dels habitatges amb serveis per a la gent gran, però observa que, per molt que es millorin

aquests serveis, hi continuarà havent necessitats residencials, atesa la situació actual i, sobretot, la previsió per al futur pel que fa als canvis demogràfics i de necessitats, amb l'impacte que això té en les persones grans, en les persones cuidadores i en la inversió municipal, que ha de pal·liar un dèficit d'una competència de la Generalitat.

Informa que ahir es va reunir amb el conseller d'Afers Socials per comentar l'informe i, malauradament, es continua insistint que la Generalitat no vol invertir en nous equipaments residencials. Qualifica d'inconcebible i alarmant que un conseller de Salut digui que no farà més equipaments, quan la construcció d'aquests es preveu a la Llei de serveis socials, forma part de la cartera i cal dur-la a terme, i exposa que el Govern municipal va demanar que s'actualitzés el conveni i que s'hi invertís, i va posar èmfasi en el deute que hi ha amb Barcelona i en el fet que és inacceptable que la ciutat rebi un tracte diferent del que rep la resta de Catalunya. D'altra banda, es va mostrar disposat a treballar conjuntament i va demanar una comissió bilateral que possibiliti una visió global de les polítiques d'envelliment.

Remarca que també cal avançar en el model —per resoldre qüestions com ara la incompatibilitat actual, per llei, entre el centre de dia i l'atenció domiciliària—, així com avançar en una zona Barcelona i en la qualitat de les condicions laborals: la cartera i les ràtios no s'han actualitzat malgrat els canvis en els perfils de la població que fa ús d'aquestes residències, amb grans dependències que necessiten una intensitat de cura molt més elevada.

Conclou que la ciutat ha treballat molt en diagnòstic, així com en propostes, i està disposada a treballar per avançar en serveis com ara els habitatges —només els fa Barcelona—, però cal que la Generalitat respongui a les necessitats de cura de la gent gran i, sobretot, que saldi el deute que té amb Barcelona. Per això, demana a tots els grups que facin un front comú en aquesta qüestió, que no és una qüestió de govern, sinó de la gent gran de Barcelona, de manera que cal un treball conjunt per poder avançar en aquesta inversió.

La Sra. FANDOS subratlla que les xifres evidencien la manca de places residencials que hi ha a Barcelona i diu al Govern municipal que sovint fa informes amb interès de part. Tot seguit, assenyala que quan va acabar el govern del tripartit no hi havia en funcionament cap de les deu residències compromeses al conveni del 2005, i això és el que es va trobar el Grup de CiU en arribar a la Generalitat, a més d'un gran forat econòmic i una crisi econòmica. El seu grup, davant d'aquesta situació, a més de reclamar que es construïssin les residències pendents, s'hi va posar a treballar, a diferència del Grup de BC, que es limita a fer informes i a reclamar. Concreta que CiU va posar en marxa Via Favència i va impulsar Alchemika i Mercat del Guinardó.

Manifesta sorpresa per l'afirmació, recollida a l'estudi, que sobren places de centres de dia —hi ha barris, com el del Camp d'en Grassot, on no n'hi ha cap—, així com pel fet que l'acció es vulgui centrar en l'acolliment residencial, quan moltes persones no demanarien plaça en una residència si poguessin compartir casa en condicions i si hi hagués més hores d'atenció domiciliària. En aquest sentit, recorda que el seu grup va presentar un projecte de pisos compartits per a gent gran, que el Govern va acceptar, però encara no n'ha presentat l'estudi.

Per acabar, remarca que la gran mancança que hi ha és de residències socioassistides, qüestió de la qual no es parla tot i ser una de les grans demandes, i insisteix que l'Ajuntament, més enllà de reclamar, ha de fer la seva feina.

La Sra. BARCELÓ saluda tothom i agraeix la presentació de l'informe, però acusa el Govern de delegar molt la responsabilitat en la Generalitat de Catalunya. Reconeix que aquesta és responsable del fet que no hi hagi les residències ni les places suficients per acollir les persones grans de la ciutat que ho necessiten, però subratlla que el Govern municipal no es pot excusar en el que no ha fet la Generalitat, perquè també té responsabilitats en matèria de gent gran. D'altra banda, no entén que el Grup de BC critiqui el fet que hi hagi més residències privades

que públiques —després d'adonar-se que el servei no es pot municipalitzar com va prometre—, quan la col·laboració publicoprivada, sempre que sigui amb transparència, és beneficiosa, i sense les residències privades no es donaria prou suport a la gent gran.

Posa de manifest que l'elaboració dels PIA és responsabilitat municipal i, segons les dades presentades per la Sra. Ortiz, hi ha més de 18.000 persones que esperen aquest informe, i demana al Govern que doni resposta a la pregunta feta pel seu grup al maig del 2017 sobre els horaris d'estiu dels casals de la gent gran (només 18 de 53 obrien a l'agost i, d'aquests, només 6 obrien tot el dia), i que doni explicacions sobre la rebaixa en el pressupost de promoció de la gent gran, així com sobre les noves promocions d'habitatges amb serveis (de 12, només n'hi havia 1 d'entregada i 2 amb obres finalitzades en el mandat, mentre que 9 quedaven fora del mandat).

Conclou que amb 8.000 persones a Barcelona que esperen una plaça residencial, cal exigir a la Generalitat que compleixi allò que ha incomplert durant molts anys, però el Govern municipal també ha d'assumir les seves responsabilitats.

La Sra. CAPDEVILA agraeix la presentació de l'informe i valora molt positivament la trobada que va tenir ahir el conseller de Treball, Afers Socials i Família amb la regidora Ortiz, durant la qual es va anunciar la creació d'una comissió bilateral amb l'Ajuntament sobre envelliment que s'ocuparà de dissenyar el model d'atenció i de suport a la gent gran, centrat sempre en la persona, en el seu dret a decidir i d'acord amb un model de proximitat, i el Departament es va comprometre a fer una proposta de funcionament de l'organisme.

Nega que la Generalitat no hagi fet res, i destaca especialment el fet que la inversió social de la Generalitat a Barcelona ha estat més gran que mai: el finançament del Departament de Treball i Afers Socials a l'Ajuntament de Barcelona ha passat de 44 milions a l'inici del 2016 a 60 milions el 2017 (un augment del 35% en dos anys), i la partida destinada al servei d'atenció domiciliària va passar de 14,7 milions el 2016 a 25,5 el 2017 (un augment del 73%, que duplica la mitjana del creixement de la inversió al conjunt del país per part de la Generalitat). D'altra banda, s'han creat 615 places de residència i 106 de centres de dia a Barcelona, xifres que superen la meitat de les places estimades en la projecció moderada de la programació vigent per al període 2005-2018. Observa que tot això s'ha fet en un context difícil, en el qual només hi ha hagut durant el 2017 un nou pressupost i en què el finançament estatal de dependència es troba absolutament estancat des de Madrid.

Reconeix que a Barcelona hi ha manca de places de residències públiques, però assenyala que també hi ha mancances en serveis que són competència de l'Ajuntament. En aquest sentit, pregunta quants habitatges tutelats per a gent gran s'han fet durant el mandat —els que s'havien de fer a l'Eixample, a l'espai Germanetes, tot just s'acaben de començar, després de tres anys—, i posa de manifest que dos anys després que l'empresa que feia els equipaments al carrer Alí Bei fes fallida les obres no s'han reiniciat.

En darrer lloc, comenta que les residències són per a persones grans que no es poden permetre viure soles i tenen un grau de dependència important, però, en altres casos, cal facilitar les eines perquè aquestes persones puguin viure, per exemple, compartint habitatge, ja que la pitjor malaltia que té la gent gran és la soledat.

La Sra. ANDRÉS saluda tothom, agraeix l'informe —va ser demanat pel seu grup al març— i subratlla que la conclusió és que avui a Barcelona hi ha més de 8.000 persones en llistes d'espera per accedir a una residència a les quals no s'està donant resposta i 24.000 persones amb un grau de dependència que fa que necessitin (ara o més endavant) una residència. Davant d'aquesta realitat, i tenint en compte que l'Ajuntament té la competència, dins del Consorci, per gestionar les llistes d'espera i l'obligació, per la Llei de serveis socials, de facilitar el sòl, pregunta al Govern què ha fet per gestionar les llistes d'espera i quants solars té previst posar a

disposició per construir noves residències. Subratlla que l'últim conveni d'equipaments és del 2005, i incloïa una cessió de terrenys per construir deu residències, de les quals es van construir quatre durant el mandat del tripartit, i diu a la Sra. Fandos que el seu partit va estar trenta-dos anys a la Generalitat, però va ser el tripartit qui va programar la construcció de deu residències, i afegeix que no pot afirmar que hagi fet gran cosa quan a Barcelona només hi ha 2.500 places públiques.

A continuació, pregunta en què consisteix el pla de xoc per reduir les llistes d'espera, i remarca que cal millorar moltes coses pel que fa a la qualitat del servei a les residències, com ara el plec de clàusules, les condicions laborals de les persones que hi treballen, l'atenció residencial que s'hi ofereix i el fet de facilitar la participació democràtica de les famílies, que sovint són expulsades de les comissions de seguiment de les residències, silenciades o ignorades, ja que no se'ls fa cas quan expliquen com estan vivint els seus familiars, que és responsabilitat de qui tutela, que és l'Administració pública.

El Sr. VILLAGRASA agraeix la presentació de l'informe i comenta que el seu grup en comparteix gran part de la diagnosi però hi troba a faltar propostes. Entén que possiblement la culpa sigui del Govern de la Generalitat, que els darrers anys s'ha dedicat a gastar diners en el procés en lloc d'invertir en allò que importa (les persones) i només ha construït quatre de les deu residències que hauria d'haver construït.

Posa de manifest que el Govern municipal no va fer cap planificació d'equipaments socials per a la gent gran fins que la síndica no va cridar l'atenció sobre aquesta qüestió, l'any 2017, i expressa l'acord del seu grup que gràcies al sector privat es cobreix una necessitat que el sector públic no és capaç de cobrir. En aquest sentit, exposa que a Barcelona hi ha pràcticament el mateix percentatge de places de residència privades que de públiques (13%) i la resta són concertades.

A continuació, pregunta com gestiona l'Ajuntament les aproximadament 5.600 sol·licituds no ateses d'11.000, de quina manera diu a la persona que ha demanat una plaça que no la tindrà, i observa que, a banda de les sol·licituds no ateses, hi ha un problema amb les renúncies, provocat per la lentitud de l'Administració a l'hora de donar resposta —les persones grans necessiten respostes ràpides.

Per acabar, enuncia el prec corresponent al punt 13 de l'ordre del dia, que vol que el Govern municipal exigeixi a la Generalitat que compleixi el que ha de complir i fa molts anys que no executa —residències pendents com la del carrer Benavent, de la qual només es va col·locar la primera pedra— i que aquesta deixi de perdre el temps amb el procés.

La Sra. ROVIRA saluda tothom i anuncia que el seu grup marxarà després d'aquest punt i tornarà a l'apartat de preguntes, ja que té un altre compromís al qual ha donat prioritat.

Dit això, agraeix l'informe, que entén que, en part, dona resposta a la petició presentada pel seu grup al Districte de Gràcia l'octubre del 2016 que s'elaborés un estudi en profunditat sobre les necessitats de la gent gran. Observa, però, que també va demanar que es concretés el pla de xoc per a la creació de noves residències, qüestió que l'informe recull en forma de propostes a la Generalitat, seguiment de les places i taules per coordinar l'acció, però que no es valora després de la negativa de la Generalitat. Subratlla que és necessari que el Grup Municipal Demòcrata i ERC, al Govern de la Generalitat, donin respostes a les demandes de més centres per a la gent gran, més residències i més centres de dia, que han de ser de gestió, titularitat i provisió absolutament públiques perquè responguin realment a les necessitats comunes i no als interessos de grans multinacionals, que moltes vegades són les que acaben gestionant aquests equipaments.

Manifesta l'opinió del seu grup que Barcelona ha de liderar l'augment de places de centres de dia i de residències, i que aquesta actuació ha d'anar acompanyada d'un conjunt de polítiques

per a la gent gran. D'altra banda, exposa que es preveu que en el futur la gent gran tingui rostre de dona, i la població sigui una població cada cop més envellida, i subratlla que si l'Administració, responsable de garantir una vida en condicions al conjunt de veïnes i les treballadores, no dona resposta a les necessitats de les dones grans de la ciutat, ho acabaran fent les dones de les famílies, amb la qual cosa es reproduirà, un cop més, la divisió sexual del treball, es precaritzarà les persones —en aquest cas, les dones cuidadores— i es provocarà un problema molt greu.

Remarca que per combatre la feminització de la pobresa i per crear places de residència és imprescindible que hi hagi un canvi de model, de manera que no es continui perpetuant un model neoliberal de serveis públics, que privatitza aquests serveis i fa que uns pocs s'embutxaquin diners a costa de la gestió dels drets de la gent gran.

En darrer lloc, insisteix que només amb places públiques es pot garantir la qualitat per a les treballadores i per als serveis, i demana la col·laboració de tothom per garantir els drets de la gent gran i avançar cap a la qualitat.

El Sr. PUIGCORBÉ agraeix l'informe i diu que dona suport a l'argumentació de la regidora Trini Capdevila, a la qual vol cedir el seu temps, si és possible i la normativa ho preveu.

La Sra. BENEDÍ respon que la normativa no ho preveu.

La Sra. ORTIZ agraeix les intervencions, especialment la de la portaveu del Grup Municipal Demòcrata, que ha explicat clarament que l'atenció a la gent gran ha de ser una prioritat i que tots els grups hi poden treballar conjuntament, i li agraeix també el to emprat.

Tot seguit, subratlla que l'informe posa de manifest una situació clamorosa, en part, pel mal tracte que rep Barcelona en comparació amb la resta del territori, i comenta que hi ha tres residències que estaven fetes el 2011, però no es posaven en funcionament —tot això era competència de la Generalitat—; els solars estan a disposició i, quan s'ha dit que un solar no era idoni, s'han proposat alternatives.

Diu a la Sra. Capdevila que els habitatges no estan adreçats a persones amb dependència, sinó que volen fomentar l'autonomia i fer una feina preventiva que l'Ajuntament està fent en solitari (no hi ha cap euro de la Generalitat per invertir en habitatge ni per mantenir els serveis a la gent gran en aquests habitatges); assenyala que durant aquest mandat s'han fet 200 places i hi ha promocions en marxa, i subratlla que no es pot actuar com si no existís el deute que la Generalitat té amb les persones grans de Barcelona.

Posa de manifest que hi ha 25.000 persones amb grau de dependència 2 o 3 que voldrien ser ateses en una residència i no poden i 5.000 que estan en llista d'espera (30 mesos); diu a la Sra. Capdevila que això no és garantir el dret a decidir, i que perquè una persona pugui quedar-se a la seva llar si així ho decideix voluntàriament cal canviar la llei, actualment incompatible amb oferir més hores de SAD (hi ha límits de 30, 40 i 70 hores setmanals), i demana rigor en les afirmacions que es fan.

Subratlla que hi ha hagut un increment pressupostari sense precedents (en el SAD s'ha passat de 53 milions a 83 i el pressupost de l'atenció urgent ha passat de 2 milions a més de 7 en quatre anys), i que quan un avi no té plaça, és l'Ajuntament qui se'n fa càrrec —esmenta el SAUV—, però treballa en solitari i no pot donar una bona resposta a totes les necessitats. D'altra banda, observa que el *cohousing* és una opció per a molta gent, però no per a qui vol una plaça ne una residència.

Clou la intervenció demanant responsabilitat i treball conjunt per eliminar les diferències entre Barcelona i la resta de Catalunya, i assegurant que el Govern municipal continuarà compromès amb les persones grans amb tots els serveis de la cartera de Serveis Socials i amb d'altres que són addicionals i només de la ciutat, i en continuarà parlant en el curt termini (per exemple, a la

propera sessió del Plenari Municipal).

La Sra. FANDOS diu a la Sra. Andrés que no pot afirmar que CiU no va fer res quan hi ha una nota de premsa del govern del tripartit de l'any 2005 que reconeix que «el conveni marc subscrit l'any 1999 entre la Generalitat i l'Ajuntament va suposar la construcció de deu residències i deu centres de dia», i observa que del 2005 al 2011 només es va fer la residència de via Favència, però no es va posar en marxa. Demana que no s'afirmen coses que no són certes, i subratlla que les altres residències es van fer en el mandat passat, sobretot gràcies a la implicació de l'Ajuntament, que fins i tot va haver d'avançar les aportacions.

La Sra. BARCELÓ subratlla que el seu grup sempre estarà d'acord a demanar a la Generalitat que compleixi les seves responsabilitats i recorda que una de les primeres preguntes que va presentar per escrit en començar la legislatura va ser quantes persones estaven esperant una plaça residencial.

Dit això, observa que l'Ajuntament també té responsabilitats pel que fa a l'atenció a la gent gran, per exemple en les noves promocions d'habitatges amb serveis —insisteix que de les dotze promocions només n'hi ha una d'entregada i dues amb l'obra finalitzada aquest mandat— i diu al Grup de BC que, a part de demanar als altres que assumeixin les seves responsabilitats, n'assumeixi les pròpies.

La Sra. ANDRÉS diu a la Sra. Fandos que ja ha parlat de les 2.500 places de residència pública que hi ha a Barcelona, que evidentment algú les va fer, però la qüestió és que en calen moltes més, ja que hi ha 8.000 persones en llista d'espera i 24.000 que en un futur també necessitaran una plaça atès el grau de dependència.

Posa èmfasi en el fet, lamentable, que el conseller hagi dit que no farà cap residència, i demana a l'Ajuntament que informi sobre els solars que posarà a disposició de la Generalitat per fer realitat aquestes residències, així com que continuï treballant en la mateixa línia que ja treballa, atenent de la millor manera possible les persones que estan en llista d'espera i les 24.000 amb grau de dependència. En aquest sentit, observa que potser caldria alterar les ràtios del SAD, ja que l'expectativa no pot ser que hi hagi persones soles no cuidades.

El Sr. VILLAGRASA pregunta a la Sra. Ortiz quines mesures es prendran per intentar accelerar la resposta que es dona al ciutadà quan sol·licita una plaça de residència i que les renunciés no estiguin provocades per la tardança de l'Administració, i pregunta si s'accepta el prec, que vol que la Generalitat concreti què vol fer a Barcelona i si executarà les residències que hi ha compromeses però que ni tan sols tenen calendari, pressupost ni exercici d'execució.

El Sr. ARDANUY saluda tothom; comenta que troba interessant que l'informe plantegi una llista de greuges de la relació amb la Generalitat, i demana al Govern municipal que descrigui amb detall els elements de creixement i de millora que hi ha en tot allò que és competència directa de l'Ajuntament.

A continuació, expressa l'opinió del seu partit que la clau en les polítiques socials és buscar la col·laboració, la concertació amb totes les administracions, ja que polítiques compartides vol dir desenvolupament conjunt d'interessos. Per això, entén que, més que un greuge, cal intentar arribar a un acord que permeti desenvolupar allò que manca.

La Sra. ORTIZ agraeix les aportacions i manifesta el desig que tots els grups treballin conjuntament en la mateixa direcció, també en l'avanç en el Pla d'Inversions, i que s'aconsegueixi canviar l'afirmació del Govern de la Generalitat que no té intenció d'invertir ni un euro en equipaments residencials.

D'altra banda, confirma al Sr. Villagrasa que el prec s'accepta.

Es dona per tractat.

d) Compareixences Govern municipal

Del Grup Municipal PP:

- 2.- (M1519/9387) Que comparegui el responsable del Govern municipal per donar compte dels acords amb l'entitat "Barcelona con la Selección" perquè aquesta pogués organitzar la visualització dels partits del Mundial de Futbol que ha disputat la Selecció Espanyola, en una pantalla gegant, al camp municipal de futbol de l'Àliga.

La Sra. ORTIZ cedeix la paraula a la comissionada d'Esports.

La Sra. CARRANZA saluda tothom i comenta que li sap una mica greu que s'hagi demanat una compareixença per parlar sobre aquesta qüestió, que li produeix certa sensació de frivolitat. Explica que, després de sentir l'informe sobre atenció residencial a persones grans, li hauria agradat que la compareixença hagués estat sobre com l'activitat física pot contribuir a l'envelliment actiu de la població o sobre com pot pal·liar la solitud de les persones grans.

Dit això, relata els fets relacionats amb la qüestió, que el Govern en tot moment ha abordat des d'un punt de vista tècnic i professional: després de l'acceptació del prec presentat EN LA comissió de maig, el dia 28 del mateix mes el Govern es va reunir amb la plataforma pro-Selecció, amb la qual va treballar per aconseguir un espai en bones condicions per al visionat amb pantalles gegants dels partits de la Selecció, que s'havia acordat que serien el de semifinals i la final, però en aquesta reunió es va acordar que també es visionarien el primer partit de la fase de grups i el de quarts de final. El plantejament del Govern sempre ha estat que els partits es poguessin visionar pel seu interès esportiu i, sobretot, amb la màxima seguretat i tenint en compte la convivència amb l'entorn i el veïnat. La petició de la plataforma era que poguessin veure els partits entre 1.000 i 1.500 persones (un espai petit) i finalment es va acordar conjuntament que es faria al camp de l'Àliga. El Districte va concedir la llicència per al visionat del primer partit de la fase de grups —tant l'IBE com el Districte van treballar amb total predisposició i col·laboració amb la plataforma per organitzar l'acte de manera adient— i posteriorment en va emetre un informe positiu, malgrat que hi havia hagut algunes incidències, i es va dir que es continuaria treballant per al visionat del partit de quarts de final.

Paral·lelament, es va demanar la llicència per a vuitens de final, sense haver-ne parlat, i el Districte va dir que això no estava acordat. Ella un dimecres va rebre una carta en què es demanava l'ampliació de l'acord per incloure-hi el partit de vuitens, que tenia lloc la mateixa setmana i, després de parlar amb els grups polítics i amb el Districte, es va acceptar la proposta. Aleshores es va dir que hi havia 24 hores per arribar a un acord, i es va demanar ampliar la capacitat de l'espai, perquè en el partit anterior hi havia gent que n'havia quedat fora. Concretament, es va acordar ampliar la capacitat a 2.300 persones, i dijous a la nit es va concedir la llicència, tot indicant que la petició del partit de vuitens implicava renunciar a la final. La plataforma va afirmar que no es veia amb cor d'organitzar la final i que demanava el partit de vuitens. Se li va demanar que manifestés per escrit que renunciava a la final, però aquesta va dir que no, i que tampoc no volia la llicència per al partit de vuitens perquè ja no tenia temps d'organitzar-lo. Entén que en aquell moment la plataforma va començar a utilitzar políticament un procés que el Govern havia dut a terme amb professionalitat i pensant en els

interessos esportius dels interlocutors.

Per acabar, expressa la profunda decepció i tristesa que ha sentit davant l'actuació de la plataforma, que va facilitar a la premsa informació totalment distorsionada, i insisteix que el Govern en tot moment va seguir el procés de col·laboració tal com s'havia acordat, amb l'esforç de totes les àrees de l'Ajuntament implicades.

El Sr. VILLAGRASA considera una manca de respecte que es qualifiqui de frívola una sol·licitud de compareixença d'un grup de l'oposició; observa que qualsevol tema pot semblar frívol després de parlar de gent gran, i subratlla que el que sí que és una frivolitat és jugar amb els sentiments de les persones, en aquest cas, amb persones de la ciutat que segueixen la Selecció.

Comenta que les versions dels fets coincideixen fins a un punt, però divergeixen pel que fa al visionat del partit de vuitens. D'acord amb Barcelona con la Selecció, la plataforma no volia renunciar a la final i, quan va demanar més capacitat, va considerar inadequada la proposta d'ampliació a 2.300 persones.

D'altra banda, assegura que el Govern ha jugat amb el temps —una competició esportiva té uns temps limitats, però la lentitud en les respostes allarga el procés— per intentar impedir que es fes el visionat del partit de vuitens, i indica que, si bé inicialment l'Ajuntament es va mostrar predisposat a col·laborar amb la plataforma en el cas que la Selecció arribés a la semifinal i a la final, no va donar prou facilitats per a l'organització del visionat de vuitens i de quarts, fases a les quals era més probable arribar.

Conclou que el Govern municipal sent cert complex a l'hora de parlar de la Selecció Espanyola i per això va allargar el procés per intentar evitar el visionat del partit de vuitens i que no es veiés l'èxit que havia tingut el visionat del partit entre Espanya i Portugal.

La Sra. FANDOS lamenta que es barregi política amb esport; agraeix l'informe de la Sra. Carranza —entén que el procés no ha estat gens fàcil—, i assenyala que seria molt millor parlar de qüestions com ara què es pot fer per promocionar el futbol o perquè hi hagi més equipaments on s'hi pugui jugar, o si en el camp de l'Àliga es va deixar de poder jugar a futbol durant aquelles hores.

La Sra. BARCELÓ subratlla que veure jugar la Selecció a Barcelona hauria de ser una cosa normal, com ho és en moltes altres ciutats, on això no suposa cap problema, i expressa l'opinió que, si bé la Sra. Carranza sempre ha tingut una actitud col·laboradora amb Barcelona con la Selecció, aquest no ha estat el cas de l'equip de la Sra. Colau.

Explica que, després de l'aprovació del prec del seu grup —pregunta què va fer l'Ajuntament per donar compliment a la segona part d'aquest, referida al foment de valors—, inicialment es va oferir a la plataforma el camp de la Bàscula, a la Marina del Port Vell, un espai no gaire cèntric, per al visionat, però la plataforma en va proposar el de l'Àliga, i el visionat del primer partit allà va ser un èxit.

Remarca que no és normal que per organitzar el visionat d'un partit s'hagi de renunciar a organitzar el visionat de la final, ja que facilitar aquest visionat hauria de ser normal i no una cosa extraordinària, i afegix que el Govern municipal, en lloc de reconèixer obertament que no volia que es veiés un partit, hi va posar condicions impossibles de complir, com ara que Barcelona con la Selecció s'havia de fer responsable de tot el que succeís també després del partit.

Conclou que l'equip de Colau no ha fet més que posar traves a Barcelona con la Selecció per impedir una cosa que hauria de ser normal, com és que en un equipament municipal de Barcelona es pugui veure jugar la Selecció, i qualifica les explicacions d'insuficients.

La Sra. BENEDÍ agraeix les explicacions de la comissionada Carranza sobre una qüestió administrativa; lamenta que alguns grups es dediquin a polititzar l'esport, i observa que si el Govern no hagués volgut concedir la llicència, no hauria donat ni el primer permís.

La Sra. ANDRÉS comenta que el Govern de la Sra. Colau ha tornat a actuar, com va fer en el cas de l'Eurocopa i en d'altres, amb constants canvis d'opinió, manca de coherència, ambigüitats i indecisió. Concreta que si bé al maig la comissionada Carranza va afirmar que l'Ajuntament col·laboraria amb Barcelona con la Selecció oferint un espai tancat que reunís garanties de seguretat i assegurés el respecte i la convivència per a l'organització d'un acte per part de la plataforma, posteriorment al Districte de Gràcia es va denegar la llicència.

Subratlla que cal tenir clar el que es vol i actuar de manera coherent amb això, i qualifica de totalment desafortunades les paraules de la comissionada, que ha qualificat de frivolitat que es demani una compareixença per parlar del Mundial. Entén que el fet que a la comissionada d'Esports no li sembli important aquesta qüestió és una bona mostra de com es tracta aquest tema. Reconeix, però, que la Sra. Carranza sempre té una actitud col·laboradora.

El Sr. ARDANUY entén que hi hagi persones que vulguin seguir la Selecció, però que els recursos públics s'han de destinar a altres coses, i que tothom va poder seguir els partits, ja que no hi va haver cap apagada televisiva, i l'esport professional, en aquest cas el futbol, té prou capacitat d'atracció, de manera que no és necessari que l'Ajuntament de Barcelona aportï recursos públics per a aquests actes.

D'altra banda, observa que tampoc no es va poder acollir tothom que volia seguir el partit, atesa la capacitat de l'espai, i assenyala que qui organitza qualsevol acte de concurrència pública té responsabilitats pel que passa tant en l'acte com després.

El Sr. PUIGCORBÉ expressa el seu agraïment, reconeixement i suport a la Sra. Carranza.

La Sra. CARRANZA nega que el Govern hagi jugat amb ningú, i insisteix que la qüestió s'ha tractat amb molta professionalitat i garantint la responsabilitat, la convivència i la seguretat.

A continuació, aclareix que el que ha volgut dir a l'inici de la seva intervenció és que li sap greu que es porti aquest tema aquí quan no hi ha cap dubte del que va passar, tot i que, malauradament, algunes persones hagin explicat als mitjans coses que no són certes, i que s'hagi utilitzat el tema políticament, quan el Govern sempre ha donat totes les facilitats possibles. Subratlla que s'ha posat a disposició un districte sencer per a aquest tema, en cap moment s'ha denegat res i la llicència s'ha tramitat amb els temps corresponents.

Per acabar, exposa que quan Barcelona con la Selecció va renunciar a la final —té la carta en què la plataforma indica que hi renuncia—, se li va dir que en 24 hores se li donaria resposta, i així es va fer, i assegura que en cap moment s'ha restat importància al tema.

El Sr. VILLAGRASA diu al Sr. Ardanuy que la despesa per a l'Ajuntament era pràcticament zero, ja que les pantalles estan subvencionades i la plataforma s'ocupava d'organitzar l'acte i que, si bé la gent podia veure els partits a casa, els esdeveniments esportius haurien de ser un motiu de celebració en una ciutat mediterrània com Barcelona, on hi ha un gran seguiment de la Selecció, encara que a algú no li agradi.

D'altra banda, demana que es recuperi la cordialitat per evitar un episodi com el que s'ha viscut, i que si hi ha hagut un malentès, s'aclareixi i no es tanqui el tema en fals.

La Sra. BARCELÓ subratlla que no hi ha res de dolent en el fet que un grup d'aficionats al futbol vulguin veure junts un partit i que, en aquest cas, Barcelona con la Selecció hi aportava

tots els mitjans, però el Govern municipal, si bé inicialment hi va donar facilitats, més tard hi va posar obstacles. Assegura que qui ha polititzat aquest tema ha estat el Govern municipal, que tenia l'oportunitat de fer les coses bé però no ha volgut; repeteix que en lloc de dir clarament que no volia, va posar condicions impossibles de complir, i observa que facilitar actes com aquest també és una manera de donar suport a l'esport.

La Sra. ANDRÉS agraeix l'aclariment de la comissionada sobre la seva introducció.

La Sra. CARRANZA explicita que ella representa el Govern de la Sra. Colau.

Es dona per tractada.

III) Propostes a dictaminar

- a) Ratificacions
- b) Propostes d'acord

IV) Part decisòria / Executiva

- a) Ratificacions
- b) Propostes d'acord
- c) Proposicions

V) Part d'impuls i control

- a) Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Demòcrata:

- 3.- (M1519/9409) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports insta la Govern municipal a que en el termini de tres mesos es posi en marxa un grup de treball amb representació dels districtes de Sant Andreu i Sant Martí, de l'ICUB, dels grups municipals i de les entitats veïnals i culturals representatives de l'entorn de la Torre del Fang per poder definir els usos i propostes d'execució del projecte de remodelació i de la seva posada en funcionament.

El Sr. BLASI saluda tothom i posa de manifest que hi ha presents la regidora i la presidenta del Districte de Sant Andreu i el regidor i el president (ell mateix) del Districte de Sant Martí.

Tot seguit, explicita que la proposició vol que es defineixin els usos i propostes d'execució per a la Torre del Fang de manera conjunta, no només amb els grups polítics, sinó també amb les entitats veïnals i culturals representatives dels districtes implicats.

Assenyala que la reivindicació sempre ha sorgit de Sant Martí, però la Torre del Fang, administrativament, es troba a Sant Andreu, i no al barri de Navas, sinó que acaba passant a la Sagrera, i observa que l'entorn està mancat d'equipaments.

D'altra banda, recorda que durant el mandat 2007-2011 es va aconseguir consolidar la peça — amb vincles culturals i històrics—, es va aconseguir conservar quan es va veure amenaçada com a conseqüència de les obres de l'AVE, i es van iniciar una sèrie de treballs i negociacions entre els dos districtes, amb la vinculació, sobretot, del Centre de Documentació de la Sagrera i el Centre d'Estudis de Sant Martí de Provençals (Arxiu Històric), per intentar buscar algun tipus de dotació.

La Sra. BARCELÓ expressa el vot favorable del seu grup, que entén que cal tenir un projecte per a la Torre del Fang, de propietat municipal des del 1984, i pregunta què s'ha fet per arribar a la situació actual, en què la Torre del Fang, important per a la ciutat des del punt de vista cultural, fa un any que està ocupada il·legalment per grups antisistema, totalment abandonada i degradada, amb pintades, finestres tapades i objectes deixats sense cap finalitat. D'altra banda, vol saber quina és la proposta del Govern per a la Torre del Fang i si en té el calendari d'execució.

La Sra. BENEDÍ expressa el vot favorable del seu grup, que el 8 de maig va demanar el mateix que demana la proposició mitjançant un prec al Districte, i observa que diversos grups han reclamat el manteniment de la Torre del Fang i el seu destí cívic i cultural, també en mandats anteriors, i també s'ha reclamat que l'ús per a aquest bé cultural d'interès local s'acordés amb veïns i entitats de la Sagrera i del Clot.

Assenyala que la Torre del Fang es va salvar de les obres del tren d'alta velocitat gràcies a la pressió veïnal: va ser el primer projecte que el veïnat de la Sagrera va aconseguir incloure en el Pla Sant Andreu-Sagrera, i es va elaborar el preceptiu pla estructural, del qual el veïnat de la Sagrera conserva tota la documentació. Manifesta sorpresa pel fet que no s'incloués la dotació pressupostària necessària per fer les obres que calguessin per rehabilitar un espai guanyat pels veïns després de trenta anys de lluita i llargues reivindicacions.

Per acabar, demana al Govern municipal, al Districte de Sant Andreu i al Districte de Sant Martí que creïn el grup de treball de manera immediata per tal de donar compliment a la proposició, així com al compromís adquirit per la consellera Juncosa al Plenari de Sant Andreu amb les entitats veïnals i culturals representatives de l'entorn de la Torre del Fang.

La Sra. ANDRÉS expressa el vot favorable del seu grup, que ja en mandats anteriors, amb regidors com el Sr. Narváez i la Sra. Mumbrú, va començar a treballar en aquest tema, amb la participació del Centre de Documentació de la Sagrera i el Centre d'Estudis de Sant Martí (Arxiu Històric).

Indica que els grups municipals del PSC de Sant Andreu i de Sant Martí, preocupats per l'estat de la Torre del Fang i per la seva ocupació, han presentat diverses preguntes sobre l'edifici, i la resposta del Govern a una de les preguntes escrites ha estat que no hi ha diners i que no hi faria cap intervenció, i subratlla que cal treballar intensament per recuperar l'edifici —un símbol important per al territori amb valor patrimonial— i, si no hi ha prou diners, començar a fer totes les accions possibles per aconseguir-ho.

El Sr. VILLAGRASA expressa el vot favorable del seu grup, que al febrer va presentar un prec en el mateix sentit que la proposició, per recuperar i cuidar una masia del segle XIV amb una construcció molt peculiar que és patrimoni històric i cultural.

Posa de manifest que el 2009 ja es van gastar 5 milions d'euros per recuperar la Torre del Fang i que tingués un ús per al barri, uns diners malgastats, ja que, com s'ha dit, actualment l'espai està ocupat, amb parts tapiades i pintades, de manera que té un ús inadequat —potser el Govern no hi està d'acord— i cal treballar per canviar-lo, és a dir, per desocupar l'edifici, adequar-lo, fer que sigui segur i facilitar-hi un ús cultural comunitari per al barri i per a la ciutat.

Per acabar, demana al Govern que actuï amb la responsabilitat que es mereix la ciutat.

El Sr. ARDANUY manifesta el seu vot favorable i explicita que l'Ajuntament ha de protegir els actius històrics.

Tot seguit, indica que la Torre del Fang ha estat oblidada tant abans del 2009 com després, i subratlla que cal actualitzar aquest patrimoni històric per a una zona que ha d'experimentar un

canvi urbanístic molt rellevant vinculat a la intervenció de la Sagrera.

D'altra banda, comenta que seria bo conèixer i que arribin a bon port els termes d'inversió per millorar i dignificar l'edifici i, alhora, incorporar-lo al teixit i a l'entorn perquè tothom en pugui gaudir i conèixer la seva història.

El Sr. PUIGCORBÉ expressa el seu vot favorable.

La Sra. ORTIZ observa que a més dels regidors i els presidents dels dos districtes implicats, també hi ha el comissionat de Cultura, de manera que hi ha tots els actors implicats, i posa de manifest que la Torre del Fang és d'interès per al veïnat d'ambdós districtes.

Assegura que el Govern municipal ha abordat la necessitat de recuperar l'equipament —tant Drets Socials com el Districte han estudiat la qüestió— perquè esdevingui un servei municipal o bé per a un altre ús, però explica que la singularitat de l'edifici, de gran valor patrimonial i estimat per l'entorn, fa que sigui difícil d'encaixar en un pla funcional per a qualsevol entitat o fins i tot per a un equipament: la part útil és molt petita i, a més, l'espai no és fàcilment accessible (la mateixa estructura de l'edifici dificulta encara més l'accessibilitat).

Pel que fa a la inversió, explica que malgrat la intervenció que es va fer el 2009 per garantir el manteniment de l'estructura, la inversió que es requeriria perquè es posés en funcionament és molt elevada. Per això, entén que és molt important que s'creï un grup de treball que trobi la manera de protegir l'edifici i indiqui quin valor hi dona el conjunt del consistori i a què el vol dedicar, de manera que el Grup de BC vota a favor de la proposició.

D'altra banda, comenta que ja s'ha requerit judicialment la recuperació de l'espai en l'àmbit municipal.

En darrer lloc, assegura que el compromís per part del Govern hi és i agraeix el to constructiu de la proposta.

El Sr. BLASI agraeix els vots favorables de tots els grups presents i dels regidors no adscrits i demana disculpes per no haver fet referència a les iniciatives presentades per altres formacions en la mateixa línia que la proposició.

Indica que el seu grup és conscient de la dificultat de fer un programa funcional a la Torre del Fang, però observa que el suport de la majoria dels grups municipals permet tenir-ne una visió realista i assumir un compromís que transcendeixi aquest mandat i que probablement permetrà que en un futur no gaire llunyà es doni una altra vida a un espai emblemàtic de dos districtes de la ciutat.

La Sra. BARCELÓ posa en relleu que cal evitar la degradació de llocs que són patrimoni cultural de tothom, i lamenta les condicions en què es troba la Torre del Fang, que fa més d'un any que està ocupada il·legalment. Celebra que es vulgui desallotjar les persones que l'ocupen i subratlla que, mentre no es decideix quin ús s'hi dona o com en serà la rehabilitació —reconeix les dificultats de la situació, per exemple, per la mala accessibilitat—, cal evitar la complicitat i la permissivitat amb moviments antisistema que degraden un espai que és patrimoni cultural de tothom.

La Sra. BENEDÍ assegura que la majoria dels grups són conscients de les dificultats de la Torre del Fang, però subratlla que en tres anys de mandat ja s'hauria pogut constituir una comissió de seguiment —s'ha demostrat que hi ha un consens amplíssim— perquè entre tothom (veïns, veïnes, grups municipals i consellers i conselleres dels districtes implicats, que fan una feina importantíssima) es prenguessin les decisions corresponents respecte a l'ús de la Torre del Fang. Espera que aquest grup de treball es constitueixi ben aviat.

El Sr. VILLAGRASA manifesta la preocupació del seu grup davant la possibilitat que l'ocupació de la Torre del Fang es perpetui i demana al Govern que vagi informant de l'evolució del desallotjament.

D'altra banda, subratlla que caldria acabar el mandat amb una proposta ferma sobre què es vol fer a l'edifici.

La Sra. Ortiz expressa el vot favorable de BC, el Sr. Blasi expressa el vot favorable del Grup Municipal Demòcrata, la Sra. Barceló expressa el vot favorable de Cs, la Sra. Benedí expressa el vot favorable d'ERC, la Sra. Andrés expressa el vot favorable del PSC, el Sr. Villagrassa expressa el vot favorable del PP, abstenció de la CUP, el Sr. Ardanuy expressa el seu vot favorable i el Sr. Puigcorbé expressa el seu vot favorable. S'APROVA.

Del Grup Municipal Cs:

- 4.- (M1519/9381) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports insta el Govern municipal a la creació d'una taula de treball amb els diferents grups municipals, i representants dels diferents col·lectius implicats (músics, empresaris, veïnes i veïns, etc...) per tal de poder realitzar una nova normativa de música en viu a la ciutat de Barcelona amb l'objectiu de potenciar la música en viu a la nostra ciutat sense crear molèsties als veïns.

La Sra. BARCELÓ agraeix l'esmena d'ERC, que ha donat lloc a un text més complet per a una proposició que posa de manifest la necessitat d'establir una nova normativa per fomentar la música en viu a Barcelona, i assenyala que l'educació i la cultura són els grans transformadors de la societat, així com que la música en viu no només fa referència a grans esdeveniments, sinó també a la música de proximitat, que genera una vinculació entre els artistes i els espectadors. D'altra banda, comenta que tant els artistes com els propietaris dels locals han afirmat que valdria la pena que entre tots es parlés sobre la normativa, que entén que hauria de ser consensuada, de manera que caldria un pacte de ciutat en aquest sentit.

Opina que a partir de la normativa presentada pel Govern el març del 2016 —no va ser dialogada amb els grups municipals, que se'n van assabentar per la premsa—, amb les millores necessàries, es podia arribar al consens que ha de tenir la cultura en una ciutat com Barcelona, tot respectant, per descomptat, la normativa europea pel que fa a sonorització i música amplificada.

Subratlla que quan es parla de música en viu, també cal garantir el descans veïnal. En aquest sentit, el seu grup està d'acord amb el lema de molts artistes de la música en viu que diu «actua sense molestar».

Observa que també és important tenir ajudes, i que la normativa hauria de replantejar la línia de subvencions, continuista, que va presentar el Govern el març del 2016 (400.000 euros), i remarca que no es pot potenciar la música en viu com es va fer el 2016 amb el programa Music Llobbers, on s'oferia als joves músics tocar en un hotel important de la ciutat a canvi d'un sopar. Subratlla que els professionals de la música en viu han de tenir garantides unes condicions laborals dignes, i projectes com aquest no ajuden.

En darrer lloc, comenta que seria positiu facilitar «permisos exprés» (permisos per a música en viu per a dies puntuals), com s'ha fet en altres llocs, i puntualitza que la música en viu no només es toca en locals, sinó també als carrers —a Ciutat Vella hi ha una normativa, però a la resta de la ciutat no—, i també és molt important potenciar-la en equipaments municipals —potser més endavant el seu grup presenta una proposta de còrnors musicals als mercats municipals.

Pels motius exposats, el seu grup presenta aquesta proposició, que enuncia.

La Sra. HOMS expressa el vot favorable del seu grup, que, convençut que Barcelona no es pot permetre no regular la música en viu, al novembre del 2015 va presentar un prec, que va ser acceptat pel Govern, en aquest sentit.

Subratlla que la música enriqueix molt les possibilitats de cultura, sobretot en determinades zones, i posa en relleu la necessitat de tenir en compte les particularitats de cadascuna —també les restriccions dels diferents plans d'usos— i de permetre que es continuïn produint les activitats que sempre s'han produït, per exemple a Ciutat Vella, en equipaments petits i molt tradicionals.

A continuació, posa de manifest la importància de complir les normatives, i demana que es faci un esforç per intentar simplificar-les perquè siguin fàcils de complir i evitar que els locals hagin de fer grans despeses per adequar-se als diferents canvis de normativa.

Per acabar, manifesta el desig que el Govern doni compliment a aquesta proposició i repeteix que Barcelona no pot perdre aquesta cultura més petita i singular que la fa excepcional.

La Sra. BENEDÍ subratlla que la música no és una simple activitat recreativa, sinó que és cultura, i s'ha d'entendre i tractar com a tal. Afegeix que la música i la seva expressió pública és un fenomen complex i divers que, més enllà de qualsevol normativa, necessita un pla a llarg termini, elaborat sense apriorismes i escoltant tots els actors que hi participen, com el que s'està desenvolupant a Londres, on fins i tot l'alcalde s'ha implicat en la regeneració del teixit de sales de música en viu de la ciutat.

Posa de manifest que Barcelona és una ciutat amb una gran activitat musical, amb molts músics amb talent i una gran oferta de música en viu, tant en sales especialitzades com en petits locals disseminats pels diferents barris, i que la música és, indubtablement, un dels pilars de la cultura barcelonina. Observa, però, que cal definir quin model de música en viu es vol per a la ciutat, que actualment té un model basat fonamentalment en els grans festivals i les grans estrelles mundials, i arracona i invisibilitza la música sorgida de les escoles i dels centres superiors de música, així com de l'expressió artística dels barris i l'expressió cultural de les noves barcelonines i els nous barcelonins, quan el model musical de Barcelona hauria de potenciar la música com a element de transformació.

A continuació, vota a favor de la proposició, que incorpora l'esmena proposada del seu grup, que no concebria una taula de treball que debatés un nou marc normatiu que superés les limitacions de la normativa vigent i potenciés la música en viu a la ciutat si només en formessin part els grups municipals i no els representants dels diferents col·lectius implicats (músics i músiques, empresaris i empresàries i veïnat).

Per acabar, comenta que l'objectiu principal de la taula de treball hauria de ser definir i consensuar el model de música en viu de la ciutat per a les properes dècades, ja que, només si es decideix aquest model es podrà concretar de manera conjunta la normativa municipal més adient per beneficiar el conjunt de la ciutadania, els músics i les músiques, els empresaris i les empresàries i el veïnat.

La Sra. ANDRÉS expressa l'opinió del seu grup que incrementar la presència de la música en viu a la ciutat hauria de ser un objectiu de l'Ajuntament compartit per tothom —sembla que ho és—, i posa de manifest que fa tres anys es va aprovar un canvi important en la normativa de permisos que facilitava que en alguns locals es pogués fer música en viu sense cap habilitació especial com a sala de concerts, amb un nombre determinat d'actuacions per any, però sembla que aquesta mesura no ha estat prou efectiva per augmentar de manera notable el nombre de concerts en viu en aquests locals. D'altra banda, comenta que el repte en el cas de la música en viu als carrers —pendent de revisió des de fa temps— és encara més gran que en el cas dels locals.

El seu grup, amb experiència com a govern i com a oposició, entén que en la situació actual conflueixen tres problemàtiques. En primer lloc, l'extrema rigidesa de la tipologia dels locals que no tenen l'habilitació (convindria tenir una definició de locals intermedis on es pogués fer música en viu i incrementar l'eficiència de les mesures existents). En segon lloc, l'extrema rigidesa del control de la sonoritat (un concert d'una festa major automàticament genera trucades telefòniques dels veïns i les veïnes, i caldria ajustar com es mesura i quin paper hi ha de tenir el factor subjectiu quan es compleixen perfectament les normatives de sonometria). En tercer lloc, la intolerància de la ciutadania davant la música en viu. Observa que hi ha ciutats molt tolerants amb aquesta activitat, com demostra el fet que el Dia de la Música a París, en què hi ha música pertot arreu, no hi hagi queixes encara que la gent no pugui dormir. El seu grup considera que no és només una qüestió de normativa, sinó també de pedagogia i d'estendre a la ciutat la cultura de la música en general i de la música en viu en particular.

En darrer lloc, celebra la transacció d'ERC, i comenta que el seu grup pensava fer observacions en el mateix sentit, ja que també pensa que a la taula hi ha d'haver els músics, l'ICUB, els districtes implicats, i, evidentment, els veïns i les veïnes.

El Sr. VILLAGRASA manifesta el vot favorable del seu grup, convençut que Barcelona ha de recuperar la part de música en viu que ha perdut: per exemple, a la ciutat ja no existeixen antics referents pel que fa a música en viu com el London Bar, que han desaparegut per culpa de normatives massa rígides que no s'adapten als canvis.

El Grup del PP entén que, sense deixar de donar prioritat al descans veïnal —cal oferir ajuts per a la insonorització dels locals, etc.—, cal potenciar l'expressió musical dels artistes que volen viure de la música i que no són prou famosos per actuar a llocs com el Palau Sant Jordi —la música en viu en llocs més petits genera complicitats amb l'espectador— perquè puguin oferir la seva música en locals en bones condicions.

El Sr. ARDANUY expressa el seu vot favorable, motivat per la convicció que Barcelona ha de potenciar la música en viu, que forma part de la cultura de proximitat, i, per tant, millorar la normativa actual, que genera dificultats a l'hora de gestionar algunes situacions, i trobar la manera de garantir, paral·lelament, el dret al descans del veïnat: Barcelona ha de treballar el concepte de contaminació acústica i regular adientment el soroll, amb una normativa municipal ajustada a les necessitats reals de la cultura i dels veïns i les veïnes.

El Sr. PUIGCORBÉ expressa el seu vot favorable i agraeix la iniciativa de Cs i la transacció d'ERC.

Tot seguit, posa de manifest que Barcelona té èxit en grans festivals i fins i tot ha millorat pel que fa a la música al carrer, però la baula més feble de la cadena és una part de la música en viu, amb problemes no només relacionats amb els decibels, la normativa i els ajuts, sinó també amb la manca de presència de gèneres musicals com el jazz o la música clàssica. Comenta que el Jardí dels Tarongers està fent una feina interessantíssima en aquest sentit.

Per acabar, subratlla que sense música en viu no es potencien els creadors i no hi ha creadors.

La Sra. ORTIZ cedeix la paraula al comissionat de Cultura.

El Sr. SUBIRATS agraeix la presentació de la proposició, amb la qual s'ha posat de manifest la importància que té per a tothom la música en viu i la necessitat de trobar l'equilibri entre aquesta activitat i alguns problemes d'una ciutat tan densa com Barcelona, com ara problemes relacionats amb el soroll.

Fa un esment especial del Sr. Daniel Granados, membre del Grup de BC que és músic i des de

l'inici del mandat està potenciant la música en viu —entén que celebra la presentació d'aquesta proposició, que reconeix molta de la feina que ja s'està fent—, i assenjala que l'única objecció del Govern a la proposició es deu al fet que parli de nova normativa quan ja s'estan fent moltes coses sobre aquesta qüestió: s'ha fet una circular que amplia la possibilitat de fer música en directe amplificada a bars, cafeteries i restaurants dintre del marc de l'aïllament acústic que es plantejava; s'han fet taules de treball transversals amb Bombers, Ecologia Urbana, Llicències i districtes; hi ha propostes de canvi de diversos reglaments; s'han fet trobades amb agents del sector musical i amb entitats veïnals; s'ha establert una zona d'especial saturació d'espais de pública concurrència a Ciutat Vella, Gràcia, l'Eixample i Sants-Montjuïc en franges d'horaris perquè permetin l'activitat musical amplificada fins a les 23 h; s'ha fet una convocatòria de subvencions destinades a inversions per a la realització d'estudis d'impacte, i s'està fent una recerca tecnicojurídica per crear espais de cultura viva, una nova categoria que busca posar en relleu la importància d'aquesta qüestió.

El Govern, que vota a favor de la proposició, espera que la taula que es creï reculli tot el treball que s'ha estat fent durant tots aquests mesos i treballi aspectes com ara el fet de permetre una capacitat variable en funció del tipus d'activitat; generar un marc normatiu per a les activitats semiamplificades; generar un catàleg de locals públics o privats amb programació musical i cultural estable de manera que se'ls puguin oferir recursos i eines comunicatives, etc., i que tot això permeti millorar la situació de la música en viu a la ciutat.

La Sra. BARCELÓ agraeix el suport de tots els grups presents i dels regidors no adscrits i indica que ser artista no és fàcil —en una ciutat com Barcelona la cultura ha de ser protagonista i els músics han de tenir suport i l'oportunitat de desenvolupar la seva creació artística— i aquest col·lectiu ha posat de manifest la necessitat de canviar la normativa.

A continuació, observa que a la taula, on és important que estiguin representats els diferents actors, caldrà parlar no només de normativa i de garanties jurídiques, sinó també de la promoció dels nous artistes, així com de l'elaboració d'una campanya de sensibilització i de promoció perquè les persones puguin entrar en contacte amb la música en viu, sobretot amb la música en viu de proximitat, sempre respectant el lema de «música en viu sense molestar».

Per acabar, demana al Sr. Subirats que no es trigui gaire a convocar la primera reunió de la taula que haurà de donar lloc a un pacte important per a la cultura de la ciutat.

El Sr. SUBIRATS expressa l'acord del Govern amb les paraules de la Sra. Barceló i comenta que projectes com el de Cultura Viva o el de Districte Cultural van en la mateixa línia.

La Sra. BENEDÍ assenjala que el vot del Grup de la CUP, que no hi és, constarà com a abstenció.

La Sra. Ortiz expressa el vot favorable de BC, la Sra. Homs expressa el vot favorable del Grup Municipal Demòcrata, la Sra. Barceló expressa el vot favorable de Cs, la Sra. Benedí expressa el vot favorable d'ERC, la Sra. Andrés expressa el vot favorable del PSC, el Sr. Villagrasa expressa el vot favorable del PP, abstenció de la CUP, el Sr. Ardanuy expressa el seu vot favorable i el Sr. Puigcorbé expressa el seu vot favorable. S'APROVA amb el redactat següent:

La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports insta el Govern municipal a la creació d'una taula de treball amb els diferents grups municipals, i representants dels diferents col·lectius implicats (músics, empresaris, veïnes i veïns, etc...) per tal de poder realitzar una nova normativa de música en viu a la ciutat de Barcelona amb l'objectiu de potenciar la música en viu a la nostra ciutat sense crear molèsties als veïns.

Del Grup Municipal ERC:

- 5.- (M1519/9396) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda instar el Govern municipal a reunir-se amb les treballadores del servei de teleassistència amb l'objectiu de resoldre el conflicte laboral existent.

La Sra. BENEDÍ recorda que aquesta proposició es tractarà conjuntament amb la pregunta del Grup Municipal de Cs corresponent al punt 15 de l'ordre del dia i la del Grup Municipal del PSC corresponent al punt 16.

La Sra. CAPDEVILA dona la benvinguda a les treballadores de teleassistència, a les quals agraeix la presència, i exposa que actualment a Barcelona una plantilla de només 209 persones ha d'atendre 95.000 persones usuàries. Subratlla que aquestes treballadores, altament qualificades, no només actuen davant d'emergències, sinó que també ofereixen ajuda psicològica, derivació a altres serveis sanitaris i socials i suport tant des de la central de trucades com als domicilis, i comenta que les trucades que molt de tant en tant reben les persones grans que viuen soles —que els donen confiança, les acompanyen i trenquen la seva solitud i monotonia— podrien ser més freqüents si hi hagués més personal, que actualment treballa amb unes condicions laborals deplorables. Concreta que aquestes persones estan cobrant 800 euros nets al mes (únicament les que van lluitar i guanyar davant dels tribunals la seva subrogació cobren entre 80 i 200 euros més) i recorda que l'any 2016, durant el procés previ a l'anunci de licitació del servei, les treballadores van mantenir trobades amb el personal responsable de l'Ajuntament per exposar-los la necessitat de realitzar millores econòmiques i socials; els van assegurar que serien incorporades, però, malauradament, no ha estat així. Davant d'això, el dimarts passat van convocar una aturada —es mantenen els serveis mínims, tant pel que fa a l'atenció 24 hores com pel que fa a les unitats mòbils en cas d'emergència (només n'hi ha quatre per a tot Barcelona)— amb l'objectiu de forçar una negociació per millorar tant els salaris com les condicions laborals.

Expressa l'opinió de les treballadores que la qualitat del servei que presten ha baixat, a causa, entre altres coses, de la manca d'actualització dels expedients mèdics de les persones usuàries: per manca de personal, fa tres anys que gairebé no s'actualitzen, i les poques actualitzacions que es fan es fan per telèfon, sense tenir en compte que les persones que reben les trucades són persones grans (sovint, d'edat molt avançada) i això s'hauria de fer als domicilis.

Remarca que els salaris baixos, el ritme desorbitat de treball, les ràtios i les condicions laborals provoquen moltes baixes i absentisme, que han generat l'obertura d'expedients disciplinaris i suspensions de sous i dies, i en un moment en què és complicadíssim trobar feina a Barcelona, en un any 51 treballadors han marxat voluntàriament perquè la situació a l'empresa és insostenible i els era absolutament impossible continuar aguantant la pressió. D'altra banda, observa que aquest servei el presten majoritàriament dones, de manera que, un cop més, es demostra que els sectors on majoritàriament treballen les dones són els més precaris pel que fa a les condicions laborals.

A continuació, posa de manifest que, aparentment, l'empresa Televida mai no ha tingut la intenció de seure a negociar, malgrat les contínues demandes de la plantilla i les suposades clàusules de millora que va prometre a l'Ajuntament. El Grup d'ERC no entén que l'empresa contractada per l'Ajuntament no prioritzi el personal, com tampoc no entén que els treballadors del servei més ben valorat de la ciutat es trobin en la situació en què es troben, ni que una empresa que obté aproximadament 20 milions d'euros de beneficis anuals no millori les condicions de les seves treballadores.

En darrer lloc, insisteix que les treballadores del servei de teleassistència de l'Ajuntament —el

seu grup s'ha reunit amb el comitè d'empresa—, que al llarg dels anys han demostrat una gran professionalitat, estan decebudes i se senten enganyades, ja que ni les ràtios ni les condicions laborals s'ajusten a allò que se'ls havia promès; enuncia la proposició, i demana al Govern que deixi d'eludir responsabilitats i afronti el problema que té l'empresa Televida, ja que l'Ajuntament de Barcelona n'és responsable. Espera que avui mateix es digui a les treballadores un dia i una hora per parlar amb elles sobre la seva situació.

La Sra. FANDOS expressa el vot favorable del seu grup i recorda que fa més de dos anys la Comissió va aprovar una proposició del Grup de la CUP que demanava que es garantissin les condicions laborals dels treballadors de la teleassistència, que se n'assumissin les reivindicacions (les mateixes que es continuen reivindicant avui), que es desenvolupés prevenció de riscos laborals i que es fes un augment salarial del 10% el 2017, del 20% el 2018 i l'any 2019 ja es pogués equiparar. Manifesta sorpresa pel fet que el Govern no hagi fet el que havia de fer i s'hagi de tornar a debatre sobre una cosa que ja es va aprovar, i assenyala que la Diputació de Barcelona sí que va fer una reunió, alguns sindicats van signar uns acords i es va fer una taula de millores.

Esmenta una reunió celebrada ahir amb mediació de la Generalitat, en què es va acordar la constitució d'una comissió tècnica amb representants de l'empresa i d'altres entitats, que es reunirà per primer cop l'11 de juliol (el 18 de setembre, quan hagi finalitzat, es reprendran les negociacions), i pregunta si l'Ajuntament serà en aquestes reunions o bé es tracta d'un acord que s'està fent només amb la Generalitat.

Subratlla que no es pot permetre que les persones que presten un servei absolutament necessari i absolutament ben valorat per la gent no treballin amb unes condicions adequades, com tampoc no es pot permetre que hi hagi vagues, que qui perjudiquen és la gent gran, malgrat els serveis mínims, ni que pel fet de prestar el servei mitjançant una empresa externa les condicions laborals de les persones que hi treballen no siguin bones i no siguin les mateixes.

La Sra. BARCELÓ saluda les treballadores del servei de teleassistència, un dels més ben valorats pels usuaris (9,5 sobre 10) gràcies a persones que sovint treballen sense les eines suficients, i confirma que la situació continua sent la mateixa que quan es va aprovar la proposició de la CUP fa dos anys —no entén què ha fet el Govern municipal des d'aleshores.

Subratlla que si les treballadores d'aquest servei són avui aquí és perquè el Govern no ha complert el que els va prometre (garantir unes condicions laborals dignes, posar fi a la precarietat laboral i municipalitzar el servei) i la situació continua sent que aquestes persones cobren sots d'entre 800 i 1.000 euros, tenen sobrecàrrega de feina i no es cobreixen les baixes, entre altres qüestions.

Dit això, repeteix la dada facilitada per la Sra. Capdevila (51 persones han abandonat la feina perquè no podien aguantar més) i en facilita una altra de molt rellevant: el 2013, 229 treballadors atendien 40.000 usuaris, mentre que el 2018, 204 treballadors atenen 95.000 usuaris. Pel que fa a les unitats mòbils, afirma que a Barcelona sovint hi ha només dos cotxes per a tota la ciutat, i comenta que hi ha casos de lipoatròfia, no es cobreixen les baixes i no s'actualitzen els expedients dels usuaris, actualització molt important perquè de vegades hi ha canvis de medicació.

Per acabar, demana explicacions al Govern, formula la pregunta del seu grup corresponent al punt 15 de l'ordre del dia, expressa el seu vot favorable a la proposició d'ERC i qualifica de trist que s'hagi de demanar una cosa bàsica per a qualsevol govern: que es reuneixi i dialogui amb persones que tenen un problema per implementar millores en les seves condicions laborals, unes millores que ja s'havien promès però que no han arribat.

La Sra. ANDRÉS diu que sent vergonya en pensar que una força política d'esquerres no parla

amb els treballadors i les treballadores d'un servei, en aquest cas, d'un servei essencial per a la ciutat, i quan la Sra. Ortiz està fent un pla d'envelliment, està treballant en una mesura d'envelliment de la ciutat i considera prioritari aquest tema. Considera que la tinenta d'alcalde ha de rebre aquestes persones que estan gestionant un dels serveis més ben valorats i que és estructural (ja forma part de la cartera de serveis i de l'atenció a la ciutadania i entén que ningú no es plantejaria eliminar-lo).

Exposa que actualment hi ha 4.000 persones esperant plaça en una residència, 24.000 persones amb graus de dependència i 95.000 usuaris de teleassistència que, com s'ha dit, han de ser atesos per una plantilla més petita que la que hi havia el 2013, en què hi havia 229 treballadors per atendre menys de la meitat d'usuaris (40.000). Subratlla que, malgrat la situació, els treballadors i les treballadores ofereixen un servei d'excel·lència, i els agraeix la feina que fan.

Explica que aquestes persones avui han suspès la vaga perquè estan en un procés de mediació amb la Generalitat i l'empresa, i demana proactivitat al Govern municipal en una situació que afecta un servei essencial, el de la teleassistència, del qual Barcelona se sent orgullosa.

Remarca que no pot ser que menys treballadors facin el doble de feina; que facin els trasllats en moto, amb la qual cosa diàriament arrisquen la seva integritat física; que la formació sigui al seu càrrec; que es plantegin no fer vaga perquè, quan estableixen els serveis mínims, hi ha més plantilla que en un dia ordinari, ni que rebin un sou que no arribi ni a la pensió mínima. Insisteix que és una vergonya que el Govern no es posi al costat d'aquestes persones amb contundència.

En darrer lloc, formula la pregunta del seu grup corresponent al punt 16 de l'ordre del dia; assenyala que el 2014 ja es va detectar un cas de lipoatròfia i ara n'hi ha més de dotze i no s'ha fet cap millora estructural a l'edifici, de manera que el personal continua treballant amb risc per a la seva salut, i subratlla que, d'acord amb l'article 13 de la Carta municipal, l'alcalde o en qui delegui ha de disposar i decidir sobre les contractacions municipals i vetllar perquè es compleixin les condicions.

El Sr. VILLAGRASA manifesta el vot favorable del seu grup, que considera sorprenent i molt greu que l'oposició hagi de demanar al govern que es reuneixi amb uns treballadors.

Subratlla que el fet que l'Ajuntament externalitzi un servei no implica que se'n pugui despreocupar, sinó que ha de continuar analitzant els mitjans humans i materials necessaris per prestar-lo amb garanties i prou qualitat, i observa que si els treballadors disposen dels mitjans adequats, poden oferir un servei més eficaç i amb més qualitat.

Remarca que amb una plantilla de 200 persones no es pot donar un servei adient als 95.000 usuaris (el doble que fa cinc anys), ja que la pressió laboral fa que els treballadors estiguin cansats i no tinguin prou energies per molt que s'hi esforcin, i manifesta el desig que el Govern es reuneixi amb aquests treballadors al més aviat possible i intenti arribar a acords.

El Sr. ARDANUY anuncia el seu vot favorable i recorda que ni ell ni la seva força política estan a favor per sistema de les municipalitzacions, ja que entenen que la clau no és la fórmula sinó la professionalitat del servei i les condicions laborals dels treballadors que el presten.

Indica que, en aquest cas, estan parlant d'un servei bàsic prestat per professionals excel·lents, i cal parlar de les condicions laborals dels treballadors, millorar-les i, si cal, dedicar-hi més pressupost a partir dels acords polítics necessaris. Es mostra disposat a col·laborar amb qui calgui per millorar aquestes condicions i reforçar els pressupostos d'aquesta línia de treball.

El Sr. PUIGCORBÉ manifesta el seu vot favorable i agraeix la magnífica feina que fa el personal del servei de teleassistència, que atén la gent més estimada (els pares i els avis), i subratlla que si no es cuiden aquestes treballadores, no s'està cuidant la gent que més s'estima.

La Sra. ORTIZ dona la benvinguda a les treballadores i els treballadors del servei de teleassistència i els agraeix la feina diària, i manifesta sorpresa per algunes declaracions, que demostren un greu desconeixement de la situació o una manca de responsabilitat.

Informa que ella mateixa s'ha reunit en dues ocasions amb treballadors i treballadores del servei, i hi ha hagut diverses reunions per fer seguiment del compliment dels acords assolits (dijous hi ha convocada una altra reunió amb el gerent de Serveis Socials, que és qui en fa el seguiment i exigeix a l'empresa el compliment dels acords), i puntualitza que la vaga que es va convocar la setmana passada és una vaga del conjunt de Catalunya i que el problema principal és que el conveni estatal està obsolet i genera precarietat, de manera que cal canviar-lo.

Comenta que els ajuntaments poden intentar millorar les condicions que fixa un conveni que actualment no serveix, però cal tenir en compte el conveni i la Llei de contractació. En aquest sentit, indica que en l'últim contracte hi va haver un acord amb l'anterior comitè d'empresa, al novembre, en què es van establir una sèrie de millores, però després es va veure que aquelles millores no eren suficients.

Subratlla que cal un marc català de relacions laborals, especialment a dependència, i que el sindicat que convocava la vaga i que ahir la va desconvocar per asseure's en aquesta taula, s'asseu en una taula tècnica perquè el que vol és un marc de relacions laborals en el sector de la teleassistència que s'adeqüi a les seves necessitats.

Lamenta que tots els grups hagin atacat l'Ajuntament de Barcelona, quan el mateix dia que es va convocar la vaga va parlar amb el representant de CCOO de la federació i la setmana passada es va facilitar una reunió a la seu de Drets Socials per veure quina era la situació i quines eren les peticions, i el que demanaven les treballadores era un marc per seure i parlar dels incompliments per part de l'empresa. Afegeix que l'Ajuntament va trucar a l'empresa per facilitar que hi hagués un punt de trobada, i a partir d'aquí es va desencadenar la reunió d'ahir. Recorda que en el marc d'una vaga hi ha una administració (el Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya) que fa de medidora laboral.

A continuació, reconeix que les qüestions de subrogació i altres millores garantides actualment al contracte (per exemple, les millores del 14% respecte a categories de teleassistència) són insuficients, però remarca que les retribucions en el si del contracte de l'Ajuntament de Barcelona són superiors de manera important a les de la Diputació de Barcelona, i que l'Ajuntament continuarà treballant al costat també de les treballadores perquè hi hagi el marc català necessari, el conveni català de dependència, que és el que demana el comunicat d'ahir de quan es va desconvocar la vaga indefinida.

Assegura que el Govern està totalment disposat a reunir-se per continuar fent el seguiment de si es compleixen les condicions i com es poden millorar i, en cas d'incompliment, obrirà expedient, com ha fet amb altres contractes, i comenta que, en el marc d'una vaga, cal facilitar els compromisos per part de l'empresa amb el conjunt de treballadors i treballadores i facilitar la intermediació laboral.

Per acabar, insisteix que cal un conveni català de dependència que dignifiqui les condicions i tot allò relacionat amb l'atenció a la cura, i demana rigor en el plantejament de les qüestions a la Comissió. Especifica que mitjançant la Llei de contractes no es pot canviar un conveni laboral, que sí que es pot millorar, i això és el que s'intenta fer a través de la contractació social de l'Ajuntament de Barcelona.

La Sra. CAPDEVILA assegura que ella parla amb un rigor absolut i diu a la Sra. Ortiz que sempre que hi ha problemes a Barcelona, eludeix responsabilitats i en culpa la Generalitat. Subratlla que, en aquest cas, estan parlant d'un servei municipal, i les treballadores —està convençuda que diuen la veritat— afirmen que el Govern no s'ha reunit amb elles (només ho va fer el 2016 i un cop més per parlar del tema de l'edifici malalt) i continuen cobrant sous de

misèria que haurien de fer vergonya a qualsevol govern.

La Sra. FANDOS coincideix que el Govern municipal sempre culpa els altres; comenta que quan s'acudeix a la Generalitat és perquè no s'aconsegueix parlar amb l'Ajuntament i es busca mediació, i exposa que mentre que el seguiment de la vaga a la Diputació de Barcelona va ser d'un 5%, a l'Ajuntament va ser d'un 35%.

La Sra. BARCELÓ diu a la Sra. Ortiz que no pot pretendre fer creure que tothom s'equivoca menys ella o que cap grup de l'oposició parla amb rigor, i subratlla que la informació que ha facilitat és certa (actualment 204 treballadors atenen uns 95.000 usuaris, en ocasions només hi ha dues unitats mòbils per a tot Barcelona, els expedients no estan actualitzats, etc.) i que el que s'està proposant, amb un to constructiu, és que es parli i s'intenti arribar a un acord per donar una solució a unes persones que presten un dels serveis més importants de l'Ajuntament de Barcelona, el servei de teleassistència.

Posa de manifest que el problema continua en el mateix punt tres anys després de l'arribada de BC al govern, i demana que no s'eludeixin responsabilitats ni se'n culpi la Generalitat, així com que el Govern, si no es veu capaç de solucionar el problema perquè no en té els mitjans, parli amb els grups de l'oposició, que tenen la responsabilitat de col·laborar-hi per solucionar els problemes.

Tot seguit, indica que el que reivindiquen els treballadors és que es compleixin les promeses; en aquest cas, la garantia de condicions laborals dignes, la fi de la precarietat laboral i la remunicipalització del servei (que el seu grup no ha promès mai perquè creu en la col·laboració publicoprivada feta amb transparència).

Conclou que cal crear una taula de diàleg amb presència dels grups municipals i dels treballadors afectats per assolir acords, i cal que el Govern deixi de culpar l'oposició i delegar responsabilitats en la Generalitat.

La Sra. ANDRÉS coincideix que cal un conveni català d'assistència, però subratlla que amb això no n'hi ha prou, sinó que cal actuar de manera immediata i aplicar altres mesures per solucionar un problema que fa anys que existeix, i indica que el seu grup creu els treballadors i les treballadores quan diuen a l'oposició que no han tingut interlocució (entén que s'han donat unes explicacions, però no hi ha hagut interlocució i s'ha arribat a la vaga, que només s'ha interromput per veure si es milloren les condicions).

D'altra banda, remarca que, malgrat l'augment dels salaris, aquests continuen sent de menys de 1.000 euros, i amb un salari com aquest no hi pot haver una feina digna, una feina que, en aquest cas, es fa amb pressió i amb exposició a riscos.

Per acabar, fa notar a la Sra. Ortiz que no ha dit res de l'edifici —els casos diagnosticats continuen igual i n'hi haurà més— i manifesta la decepció del seu grup.

El Sr. VILLAGRASA vol saber quin dia es reunirà la Sra. Ortiz amb els treballadors.

La Sra. ORTIZ respon que es compromet a tornar-se a veure amb els treballadors, com s'ha vist en moltíssimes ocasions, perquè la preocupa la precarietat laboral dels serveis contractats per l'Ajuntament, i aclareix que quan ha parlat de manca de rigor es referia al fet que el problema afecta el conjunt de Catalunya, on hi ha municipis governats per moltes de les forces polítiques que avui han culpats de tot l'Ajuntament de Barcelona. Insisteix que el comunicat del sindicat que va convocar la vaga explica clarament el que s'està demanant, i repeteix que el Govern municipal es compromet a continuar fent seguiment, exigint allò que es pacti a la taula de treball tècnica entre els treballadors i l'empresa i incorporant millores. Així mateix, el Govern es compromet a continuar escoltant els treballadors —dijous hi ha una reunió entre l'Ajuntament i ells— i a continuar posant totes les eines que estiguin al seu abast per millorar

les seves condicions.

Dit això, subratlla que cal un marc català de relacions laborals, que el seu impuls no depèn de l'Ajuntament, que cal escoltar tot el que diuen els treballadors i les treballadores, així com el sindicat, i que el comitè d'empresa ha canviat —no és el mateix que hi havia al novembre, quan es va assolir un acord—, de manera que els interlocutors ara són uns altres, però el Govern municipal els continuarà acompanyant en la seva lluita.

Per acabar, diu que algunes de les persones que parlen de rigor pertanyen a partits que aproven reformes laborals que fan que els convenis baixin; afirma que sentir algunes declaracions fan que senti vergonya aliena, i expressa el vot favorable del seu grup a la proposició.

La Sra. BENEDÍ dona les gràcies als treballadors i les treballadores del servei de teleassistència per haver assistit a la sessió.

La Sra. Ortiz expressa el vot favorable de BC, la Sra. Fandos expressa el vot favorable del Grup Municipal Demòcrata, la Sra. Barceló expressa el vot favorable de Cs, la Sra. Capdevila expressa el vot favorable d'ERC, la Sra. Andrés expressa el vot favorable del PSC, el Sr. Villagrasa expressa el vot favorable del PP, abstenció de la CUP, el Sr. Ardanuy expressa els seu vot favorable i el Sr. Puigcorbé expressa el seu vot favorable. S'APROVA.

Del Grup Municipal PSC:

- 6.- (M1519/9406) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda: - Que s'insti el govern de Catalunya a aplicar els recursos necessaris per a la lluita contra la pobresa infantil així com augmentar la inversió pública en protecció social per a la infància, desplegar els articles de la Llei d'Infància 14/2010 i la millora de la cobertura de la Renda Garantida de Ciutadania. - L'Ajuntament de Barcelona, renova el seu compromís contra la desigualtat social, en especial en aquelles situacions que comporten pobresa infantil. - Revertir les retallades de l'actual govern municipal en el fons extraordinari per ajuts puntuals d'urgència social per a famílies de Barcelona amb infants i adolescents de 0 a 16 anys, conegut popularment per la Renda 0-16 anys, retornant la prestació a 12 mesos i a 100 euros per menor. - Crear un grup de treball d'avaluació del fons extraordinari per ajuts puntuals d'urgència social per a famílies de Barcelona amb infants i adolescents de 0 a 16 anys, amb la participació de tots els grups municipals, les entitats del sector i universitats per valorar el desenvolupament del fons i possibles accions de futur i millora.

La Sra. ANDRÉS exposa que el desembre del 2014 es va aprovar un pla de rescat social de 20 milions d'euros i es van dedicar 9,2 milions d'euros a una mesura que el seu grup volia titular «renda infantil garantida», que en el moment de la implementació, amb el Govern de CiU, es va qualificar com a ajut extraordinari als infants de 0 a 16 anys. L'ajut va arribar a 11.000 infants que tenien informe de risc d'exclusió de la llar o beca menjador i, segons l'informe Ivàlua, la focalització va tenir èxit amb criteris molt centrats en la pobresa més severa i l'ajut va implicar una reducció de la bretxa de pobresa d'un 14,5%. El 2016, tanmateix, l'ajut va passar a facilitar-se només durant nou mesos en lloc de durant dotze, i Ivàlua en el seu informe va dir que el mètode per detectar el biaix de població era inespecífic en el càlcul de la renda familiar —no es determinava correctament qui formava part de la unitat familiar—, que a la convocatòria no estaven clars els conceptes tributaris i que la reducció de la bretxa de pobresa va passar a ser del 13,4%, i es va establir com a ajut d'emergència. Posteriorment, el 2017, a més de mantenir-se la reducció de dotze mesos a nou, hi va haver una reducció de l'import per infant: el primer fill continuava rebent 100 euros mensuals, però el segon fill en rebia 75 i el tercer, 50, una reducció que no és coherent amb el concepte de la mesura, que tenia com a objecte reduir la pobresa infantil i en la qual el subjecte receptor era cada infant, no la família ni

la unitat familiar.

El seu grup no troba adient que l'ajut s'hagi traslladat a la família i que hi hagi una reducció de l'import en funció del nombre de fills, ja que això representa una discriminació.

La Sra. ROGNONI saluda tothom i manifesta el vot favorable del seu grup, convençut que cal prevenir la pobresa infantil tant com sigui possible i, per tant, cal prioritzar aquesta prevenció independentment del moment econòmic.

Assenyala que quan va governar el seu grup, va impulsar la prevenció de la pobresa infantil mitjançant diferents mesures, com ara l'ampliació al màxim possible de les beques menjador o de l'alimentació als centres oberts i, d'altra banda, va pactar amb el PSC l'ajut de la renda infantil garantida a què ha fet referència la Sra. Andrés.

Confirma que l'ajut va arribar a 11.000 infants i subratlla que l'objectiu d'aquestes mesures sempre ha estat prevenir al màxim possible tant la pobresa severa com la pobresa relativa (aconseguir que la pobresa severa esdevingui relativa i evitar la pobresa relativa).

Tot seguit, exposa que el 2015 es va publicar al *Butlletí Oficial de la Província* que aquest ajut eren de 100 euros per infant, el subjecte del dret era l'infant considerat com a tal i els ajuts no estaven sotmesos a cap limitació temporal. Ara, en canvi, inexplicablement, s'estableix un màxim de nou mesos, com si els altres tres mesos de l'any desapareguessin les necessitats de l'infant; es redueix l'import en el cas del segon i el tercer fill, i es detrauen 50 euros per la tarifació social. Comenta que l'alcaldeessa ja va reconèixer públicament l'error de la tarifació de les escoles bressol i, per tant, entén que això s'haurà corregit abans de l'inici del proper curs, i demana que es corregeixin també les altres dues qüestions que ha comentat.

La Sra. BARCELÓ subratlla que la igualtat d'oportunitats ha de començar a la infantesa i posa de manifest que aproximadament 350.000 nens viuen en situació de pobresa a Catalunya, que només dedica el 0,8% del seu PIB a protecció social a la infantesa (la mitjana espanyola és de l'1,4% i l'europea, del 2,4%).

Reconeix que les administracions públiques a escala autonòmica i nacional no compleixen els seus compromisos en aquest àmbit, però observa que el Govern municipal també hi té responsabilitats, i quan va iniciar la legislatura va presentar un baròmetre de la infància i de les famílies del 2014 amb dades molt preocupants, com ara que el 66% de les famílies monoparentals no podia fer front a una despesa imprevista, que l'1,4% de les llars no podia permetre's menjar carn, pollastre o peix cada dos dies i que l'11,3% dels menors de 16 anys no podia realitzar activitats d'esport i oci de manera regular. Davant d'aquesta situació, el Grup de Cs ha preguntat en diverses ocasions per l'estat del baròmetre, per comprovar si les mesures implementades al llarg del mandat estaven fent millorar les dades.

Recorda que el seu grup va donar suport al fons extraordinari d'ajuts puntuals d'urgència social a famílies amb infants de 0 a 16 anys (renda 0-16 anys), i el Govern municipal va fer un esforç per incrementar aquestes ajudes, i pregunta a la Sra. Ortiz per què l'ajut ha passat de dotze mesos a nou si els infants tenen les mateixes despeses tot l'any, i per què el segon fill i el tercer només reben el 75% i el 50% de l'import, respectivament, quan cal garantir que es cobreixen totes les necessitats de tots els infants que ho necessitin.

La Sra. BENEDÍ subscriu l'explicació de la Sra. Andrés i expressa l'opinió del seu grup que per fer front a la pobresa i l'exclusió social cal trobar l'equilibri entre les mesures d'atenció directa per a situacions d'urgència social, com ara garantir la cobertura de les necessitats bàsiques dels sectors més desfavorits de la ciutadania, i les mesures i estratègies estructurals a mitjà i llarg termini, més preventives i de promoció de l'autonomia i l'apoderament de la persona, i observa que les primeres mesures no en poden substituir les segones.

Manifesta l'acord del seu grup amb la creació d'un grup d'avaluació del fons extraordinari per

als ajuts puntuals, però observa que també cal estudiar la manera de fer efectius aquests ajuts — explicita que tots els grups municipals i els regidors no adscrits volen lluitar contra la pobresa infantil—, prevenir i passar de l'assistencialisme als drets. Indica que amb aquest darrer objectiu, el seu grup va presentar un prec a l'inici del mandat per demanar que s'estudiés, amb el Consell de Benestar, actors, actores i agents, una renda garantida infantil de ciutadania, i se suma a la sol·licitud d'explicacions per la reducció d'aquesta renda.

Per acabar, comenta que hi ha famílies que encara no saben si tindran aquests ajuts o no i informa que, pels motius exposats i atès que la infància és qui en el futur tirarà endavant la societat i, per tant, ha de tenir el millor de tot, el seu grup votarà a favor de la proposició.

El Sr. VILLAGRASA manifesta el vot favorable del seu grup, que entén que caldria parlar de polítiques de família per evitar que passessin coses com que els imports siguin diferents en funció de si el fill és el primer, el segon o el tercer. També vol saber per què això és així si les necessitats de la família són necessitats globals d'aquesta, i subratlla que caldria tractar aquestes qüestions en profunditat en un consell municipal de Família, ja que són qüestions estructurals de les famílies en què conviuen els infants: la pobresa infantil no és un fet aïllat de la resta de la família a la qual pertany l'infant.

El Sr. ARDANUY vota a favor de la proposició; agraeix les explicacions de la regidora Andrés sobre l'origen del projecte i les mancances de la situació actual; subratlla que és inadmissible que es retallin els ajuts per a casos d'urgència social, i manifesta el desig de formar part del grup de treball d'avaluació, tant per rebre la informació que es faciliti com per intentar aportar tot allò que sigui possible per part de la seva formació política (Demòcrates).

El Sr. PUIGCORBÉ vota a favor de la proposició i suggereix que aquesta incorpori la sol·licitud que els ajuts per al segon i el tercer fill no només no es redueixin, sinó que augmentin.

La Sra. ORTIZ posa de manifest que el Govern ha intentat arribar a un acord amb diverses propostes que entén que enfortien la proposició i hi afegien rigor, i puntualitza que els ajuntaments no són competents en rendes, però hi ha els ajuts d'urgència social, i la lluita contra la pobresa infantil és el que més s'ha incrementat en l'època de crisi, cosa que demostra que aquest govern hi està realment compromès.

Explica que el 2015, just abans de les eleccions, hi va haver un acord pressupostari entre el PDCat i el PSC en què s'anunciava la renda d'infància, però el Grup de BC, en arribar al govern, va veure que la renda anunciada de 100 euros per fill arribava a molt poca gent, ja que als nens de zero a tres anys, com que no tenien beca menjador, no els arribava l'ajut.

Exposa que el 2015 la convocatòria arribava a 7.000 infants de la ciutat; el 2016, a 19.000, amb una inversió sense precedents en lluita contra pobresa infantil, i el 2017 es va arribar als 17.300 beneficiaris, més les famílies monomarentals, en què cal compensar perquè quan només hi ha un progenitor hi ha un factor de més vulnerabilitat. Afegeix que, a més, se'n va fer una avaluació amb tots els centres de Serveis Socials i amb Ivàlua, que va dir que l'efectivitat augmentaria si és ponderés, atès que hi ha economies d'escala, i que caldria treballar per la compactació dels ajuts. A partir d'aquí, es va treballar amb el Consorci d'Educació i l'Ajuntament es va comprometre no només a portar el fons d'ajut amb aquesta convocatòria, sinó a donar automàticament, amb finançament municipal, el 100% de la beca menjador als infants que estan al fons d'ajut i que la Generalitat no considera que compleixen els criteris de la beca menjador. Indica que l'Ajuntament enguany ha aportat 6 milions d'euros perquè qui quedés fora de la convocatòria de la Generalitat pogués tenir el 100% de la beca.

En darrer lloc, qualifica d'inacceptable que es parli de retallades en aquest context, sobretot

tenint en compte que l'Estat ha dit que dedicarà 10 milions per a tot l'Estat (la meitat del que dedica l'Ajuntament de Barcelona), i demana el compromís de tothom per lluitar contra la pobresa infantil.

La Sra. ANDRÉS diu a la Sra. Ortiz que el Govern de l'Estat s'ha trobat amb un pressupost aprovat, i li demana que no vulgui donar més lliçons de rigor —al final, ofèn—, perquè la resta de grups també són rigorosos.

Tot seguit, remarca que qui ha aplicat la retallada ha estat el Govern municipal actual, ja que la renda infantil garantida tenia com a subjecte de dret cada infant i cada infant percebia 100 euros, mentre que ara hi ha infants que reben menys d'aquest import.

Reconeix que el Govern municipal ha fet un esforç per ampliar el nombre de perceptors, que ha augmentat substancialment, però assenyala que els informes d'Ivàlua deien que no per donar més ajuts s'impacta més en la reducció de la pobresa severa —el percentatge de reducció de la pobresa severa ha baixat perquè no s'ha fet correctament— i que l'Ajuntament s'ha de centrar en aquesta, en la gran pobresa, en lloc de fer tant d'esforç per arribar a tanta gent.

D'altra banda, exposa que calen més de 180 milions d'euros a l'Ajuntament de Barcelona per reduir la pobresa i el risc de pobresa infantil a la ciutat, una despesa impossible d'assumir per part de l'Ajuntament, però subratlla que aquest té opcions per impactar com volia impactar. En aquest sentit, insisteix que cada infant hauria de ser subjecte de dret, i demana al Govern que faci trams de renda variables i l'acotament de la població diana.

Conclou que l'únic que ha fet el Govern ha estat reduir l'import per fill introduint un ajut a la família que fa que l'objectiu inicial, una renda infantil garantida especialment dels infants que viuen en pobresa severa i absoluta a la ciutat, hagi variat substancialment.

La Sra. BARCELÓ diu a la Sra. Ortiz que es confirmen les retallades en pobresa infantil (d'una banda, es passa de dotze mesos a nou i, d'altra banda, l'import de l'ajut per al segon fill i el tercer és inferior) i li demana que rectifiqui.

La Sra. Ortiz expressa l'abstenció de BC, la Sra. Rognoni expressa el vot favorable del Grup Municipal Demòcrata, la Sra. Barceló expressa el vot favorable de Cs, la Sra. Benedí expressa el vot favorable d'ERC, la Sra. Andrés expressa el vot favorable del PSC, el Sr. Villagrassa expressa el vot favorable del PP, abstenció de la CUP, el Sr. Ardanuy expressa els seu vot favorable i el Sr. Puigcorbé expressa el seu vot favorable. S'APROVA.

Del Grup Municipal PP:

- 7.- (M1519/9388) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda instar el Govern municipal a elaborar un Pla d'impuls de l'activitat cultural i turística en el Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes i els seus voltants, que inclogui principalment el reforç de l'activitat museística al Monestir, la gestió de la restauració i l'ús d'acord amb la qualificació urbanística de les casetes ubicades a la Baixada del Monestir, i la instal·lació d'un quiosc-bar en l'esplanada del Parc dels Jardins de la Creu de Pedralbes per donar servei als visitants del Monestir, i que aquest Pla es presenti en el termini de 3 mesos.

El Sr. VILLAGRASA observa que una de les maneres de descentralitzar l'activitat turística a Barcelona seria mitjançant el reforç del Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes, joia del gòtic a Europa, com a pol d'atracció turística —comenta que el compromís de l'Ajuntament amb el manteniment i la difusió cultural del monestir és indubtable—, i indica que molt poca gent coneix les cases de la baixada del Monestir —algunes encara estan habitades, mentre que d'altres es troben en estat de ruïna—, que es van incloure al conveni del 2005 i han estat

declarades bé cultural d'interès nacional de nivell A, cosa que dificulta l'actuació sobre elles, si no és una operació per recuperar-ne l'estat original.

A continuació, enuncia la proposició i fa èmfasi en el fet que la descentralització del turisme s'ha de fer a través d'una oferta cultural suficient que atregui els turistes i doni vida a zones de la ciutat que no siguin el centre, tot potenciant tant l'ús cultural i convivencial com el comercial.

La Sra. HOMS expressa l'opinió del seu grup que la majoria d'aspectes que esmenta el grup proposant ja s'estan duent a terme i, per tant, aposta per continuar i potenciar les iniciatives que ja es desenvolupen dins del monestir, que se centren en quatre eixos: conservació, recerca científica, exhibició i difusió.

D'altra banda, exposa que el Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes va ser fundat l'any 1327 per la reina Elisenda de Montcada i constitueix un testimoni cultural històric únic de la comunitat de clarisses que hi ha viscut ininterrompudament des d'aleshores, i comenta que és un patrimoni històric i cultural de la ciutat que mereix ser conegut i reconegut i que cal posar a l'abast de la ciutadania i dels visitants, però sense oblidar que es tracta d'un monestir viu amb una comunitat religiosa ben viva, la raó de ser del qual sempre ha estat la vida en comunitat, amb recolliment i d'acord amb les seves regles espirituals. Subratlla que aquest esperit de recolliment i silenci no es pot veure pertorbat, sinó que ha de ser cuidat i protegit, com també el seu entorn: el monestir de Pedralbes i la seva comunitat de monges clarisses han de ser preservats d'un turisme de masses que pugui posar en risc la serenitat que envaeix qui hi entra i passeja entre els seus murs, tot descobrint la seva història i els seus tresors.

La Sra. BARCELÓ comenta que el Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes és un testimoni cultural no només de la ciutat de Barcelona sinó del conjunt de Catalunya, i no només per la vida monacal de les monges clarisses que hi viuen des de fa molts anys, sinó també per les col·leccions d'art que alberga. Afegeix que l'edifici és un dels millors exemples del gòtic català, dels més espaiosos i harmònics d'aquest estil, així com un lloc privilegiat com a espai de silenci, que de vegades costa trobar a Barcelona.

Indica que actualment l'objectiu del monestir és conservar les col·leccions artístiques que fan palesa la presència diària de la comunitat religiosa que hi ha habitat fins al present (hi ha diverses col·leccions artístiques i diferents col·laboracions amb centres de recerca), i manifesta l'acord del seu grup amb la necessitat de dotar les casetes d'un ús d'acord amb la qualificació urbanística i remodelar-les. El seu grup també coincideix que el monestir pot ser una bona opció per apostar pel turisme cultural a Barcelona, així com que la instal·lació d'un quiosc que ajudés els visitants —que sempre han de respectar l'ús actual i no perjudicar la quotidianitat de les monges clarisses que hi viuen— seria positiva.

Pels motius exposats, el seu grup vota a favor de la proposició.

La Sra. BENEDÍ posa de manifest que són molt poques les ciutats que tenen el privilegi d'acollir una meravella gòtica com el Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes, un conjunt monumental que conté espais arquitectònics tan singulars com l'església, amb la magnífica tomba de la reina Elisenda de Montcada, fundadora del monestir el 1326; el claustre, el més gran del món, on s'ha recreat un jardí medicinal medieval, i, sobretot, l'autèntic tresor d'aquest monestir femení: la capella de Sant Miquel, decorada pel pintor Ferrer Bassa l'any 1346 i reoberta al públic el 22 de juny d'enguany després de cinc anys de pacient restauració (els seus frescos, amb una clara influència de Giotto, constitueixen una de les joies pictòriques de l'art gòtic català).

Posa en relleu la formidable feina que duen a terme des de fa anys la doctora Anna Castellano, conservadora en cap del Museu Monestir de Pedralbes, i el seu equip per apropar la ciutadania

al monestir i a les seves col·leccions d'orfebreria, ceràmica, mobiliari, escultura i pintura, mitjançant una proposta cultural que inclou un variat programa d'activitats com ara exposicions temporals, concerts i conferències, així com una àmplia oferta pedagògica adreçada a les escoles, tot plegat amb un pressupost ajustat que enguany s'ha vist dràsticament retallat al mes de maig, cosa que els ha fet anar molt malament.

Lamenta que, malgrat el seu valor artístic i la qualitat de la seva programació cultural, el monestir de Pedralbes continuï sent un gran desconegut per a bona part de la ciutadania: massa barcelonines i barcelonins ignoren la vàlua o, fins i tot, l'existència, d'un patrimoni que els pertany. Per això, la prioritat és que el coneguin i se l'apropriïn, que Pedralbes no sigui només un barri benestant de la ciutat sinó que esdevingui «el monestir de Barcelona», de manera que quan es parli de Pedralbes no es pensi en un barri benestant, sinó en la meravellosa joia que és el monestir de Pedralbes i l'orgull que ha de generar tenir aquest monestir gòtic a la ciutat. El seu grup entén que per aconseguir això cal que el Govern municipal faci una aposta estratègica en aquest sentit, i trobarà encertat el pla d'impuls proposat si permet augmentar els mitjans de què disposarà el monestir de Pedralbes per desenvolupar i promocionar la seva atractiva oferta cultural; millorar la seva connectivitat i condicionar el seu entorn, i que les clarisses que hi viuen continuïn fent les seves activitats amb tot el respecte que es mereixen.

Per acabar, expressa el vot favorable del seu grup.

La Sra. ANDRÉS manifesta el vot favorable del seu grup, que està a favor d'incrementar i donar impuls a la qualitat de les activitats turístiques i al turisme cultural de Barcelona, objectiu que sap que té l'Ajuntament. També coincideix, però, que cal garantir que els serveis complementaris respectin els usos actuals del monestir i no entorpeixin la vida que hi ha a dins, sinó que preservin l'esperit del conjunt i el seu patrimoni immaterial.

El Sr. PUIGCORBÉ expressa el seu vot favorable i la convicció que cal donar un impuls al monestir de Pedralbes, una autèntica joia arquitectònica que cal incloure en el recorregut arquitectònic de la ciutat, i assenyala que quan era diputat de Cultura va parlar amb Arquitectes per l'Arquitectura i altres col·lectius i entén que tant el monestir com les Drassanes Reials, la Llotja, Santa Maria del Mar i la plaça del Rei són els llocs emblemàtics d'un recorregut arquitectònic de la ciutat.

Comenta que sempre que va al monestir hi veu estrangers, mai ningú de la ciutat ni cap nacional, de manera que cal treballar en aquest sentit, i afegeix que hi ha la voluntat de la directora (que és de la Diputació i està en comissió de serveis a l'Ajuntament) d'ampliar l'alimentació, l'hort, i les casetes de la baixada del Monestir, que han d'estar adherides al complex de la plaça monumental que hi ha a Pedralbes.

El Sr. SUBIRATS agraeix la presentació de la proposició i els comentaris dels regidors, que demostren un bon coneixement del monestir i de la seva situació singular, així com de la peculiaritat de la comunitat que encara hi viu, i comenta que l'Ajuntament entén que la proposició, que va ser presentada pel mateix grup al Consell de Districte de les Corts i va ser rebutjada, té la voluntat de reforçar i ampliar les activitats del monestir. Observa, però, que ja existeix un pla d'impuls en aquest sentit, i aquest impuls és una constant de l'activitat de la Sra. Anna Castellano, amb un equilibri entre patrimoni medieval, univers femení i espiritualitat, tres elements que no s'adiuen gaire amb un reforçament d'un turisme molt ampli.

A continuació, exposa que els darrers quatre anys s'han invertit 375.000 euros anuals per a la restauració del monestir —l'arquitecte de l'Ajuntament Jordi Julià hi treballa permanentment— i s'ha fet una inversió de 250.000 euros per restaurar la capella de Sant Miquel, una de les principals joies del monestir, i esmenta algunes de les activitats que es fan o s'han fet en els àmbits de patrimoni medieval, univers femení i espiritualitat: «Les dones també seuen», una

exposició fantàstica sobre els mobles i la posició dels mobles; «Murals divins», que tenen relació amb la capella de Sant Miquel; concerts simfònics; les beques Montserrat Roig —a l'interior del monestir hi ha persones que treballen amb aquestes beques—; meditació al claustre, o obertura del claustre al capvespre, activitats que harmonitzen molt amb l'activitat pròpia del monestir.

Per acabar, indica que de les cinc cases que van ser afegides l'any 2005, dues ja han passat a formar part del monestir i permetran ampliar-ne les activitats per alliberar espai expositiu, dues estan ocupades legalment pels hereus i una es troba en una situació de ruïna. Afegeix que s'està en la base de crear la guingueta que demana la proposició.

El Sr. VILLAGRASA agraeix els vots favorables i l'abstenció del Govern, i comenta que caldria fer un estudi sobre les visites anuals que rep el monestir, una joia del gòtic català i europeu que mereix ser visitada.

Reconeix la feina de restauració que s'hi ha fet, però subratlla que seria molt positiu que aquesta feina es pogués exposar, i observa que si l'Ajuntament, en lluita contra el turisme, no és capaç de promocionar les joies que es troben a la perifèria del centre, no aconseguirà descentralitzar el turisme de qualitat. Assenyala que el turista que visita el monestir de Pedralbes és un turista amb un perfil molt determinat, de qualitat, que va a veure una obra d'interès cultural i històric i que cal potenciar.

Per acabar, remarca que hi ha molts barcelonins que mai no han visitat el monestir i ni tan sols l'han vist per fora, i entén que aquest desconeixement és encara més gran per part dels turistes que visiten la ciutat, que poden perdre l'oportunitat de veure aquesta joia de l'estil gòtic.

La Sra. Ortiz expressa l'abstenció de BC, la Sra. Homs expressa el vot favorable del Grup Municipal Demòcrata, la Sra. Barceló expressa el vot favorable de Cs, la Sra. Benedí expressa el vot favorable d'ERC, la Sra. Andrés expressa el vot favorable del PSC, el Sr. Villagrassa expressa el vot favorable del PP, abstenció de la CUP, abstenció del Sr. Ardanuy i el Sr. Puigcorbé expressa el seu vot favorable. S'APROVA.

- b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional
- c) Precs

Del Grup Municipal Demòcrata:

- 8.- (M1519/9410) Que el Govern municipal de l'Ajuntament de Barcelona es reuneixi amb els representants de la parròquia de Santa Anna i treballi l'abordatge de les mesures i recursos necessaris per a que es pugui continuar realitzant l'atenció i acollida de persones sense llar, tot garantint la coordinació amb els serveis socials i minimitzant, alhora, les possibles molèsties als veïns de l'entorn.

La Sra. FANDOS posa de manifest que durant aquest mandat hi ha hagut un augment del 39% del nombre de persones sense llar, amb més de 1.000 persones que dormen al carrer, i això ha fet néixer moltes iniciatives com la del grup de persones voluntàries al voltant de Viqui Molins —en aquest moment ja són 150 voluntaris, i el projecte s'ha consolidat amb l'ajut de Càritas, però entén que sense coordinació i col·laboració de l'Ajuntament i de Serveis Socials—, que han volgut donar un cop de mà a aquestes persones i han fet un projecte a la parròquia de Santa Anna que va començar el gener de 2016, en un primer moment va obrir per l'onada de fred i va començar com a hospital de campanya que obria 24 hores, però ara no obre tot el dia, sinó a partir de les nou del matí, la qual cosa significa que moltes nits hi ha persones dormint al voltant de la parròquia en espera que obrin les portes. Posa de manifest que a carrers com Santa

Anna, Canuda, Cucurulla, Arcs, Boters, Boqueria o Portaferrissa han augmentat encara més els sensesostre, i veïns i comerciants demanen que es prenguin mesures per solucionar el problema. Davant d'aquesta situació, el seu grup presenta aquest prec, que enuncia.

La Sra. ORTIZ accepta el prec en nom del Govern, que agraeix que es plantegi aquesta qüestió en la qual ha treballat durant pràcticament tot el mandat. Concreta que a l'inici hi va haver certa problemàtica perquè en molts casos la parròquia no era l'espai adequat per pernoctar, i hi havia implicades qüestions de seguretat i de consums. Per això, el Govern es va reunir amb el mossèn i amb algunes de les persones voluntàries per acompanyar la parròquia i reorientar la situació per garantir-ne la dignitat. Durant els mesos de desembre del 2016 i gener del 2017 es va intentar derivar el servei a Càritas i coordinar-lo amb la parròquia, es va donar sortida a la situació de persones que estaven allotjades allà i es va pensar la manera de millorar l'atenció que s'hi oferia. Repeteix que no és un lloc de pernoctació adequat, però sí un bon espai d'acollida i d'escolta, per la qual cosa els educadors del Servei d'Intervenció Social, en col·laboració amb Càritas, han format i ajudat els voluntaris per reconduir la situació.

Exposa que la coordinació i les reunions amb Ciutat Vella continuen, i que s'ha demanat a la parròquia que s'incorpori a la Xarxa d'Atenció a Persones Sense Llar per facilitar una visió integral i la compartició de criteris i experiències entre totes les entitats de la xarxa, ja que de vegades es fan coses amb molt bona voluntat però acaben tenint un impacte negatiu tant per als veïns com per a les mateixes persones que es vol ajudar.

En darrer lloc, manifesta l'opinió del Govern que la col·laboració en aquest àmbit ja està donant fruits, i assegura que hi continuarà treballant.

La Sra. FANDOS agraeix l'acceptació del prec i subratlla que els representants de la parròquia han afirmat molt recentment que tenen necessitats d'una certa quantitat de diners de subvenció per poder acabar l'any, de manera que és urgent que el Govern s'hi reuneixi i trobi la manera de solucionar el problema, cosa que segurament es podria fer a través de Càritas.

La Sra. ORTIZ respon que hi ha un conveni marc amb Càritas d'una quantitat molt important per diferents serveis, i un és precisament l'atenció a les persones sense llar, de manera que caldrà comprovar si hi ha algun projecte concret. D'altra banda, comenta que actualment s'estan dedicant hores dels treballadors de l'Ajuntament a un punt d'atenció amb formació, i caldrà veure com continua la col·laboració.

Es dona per tractat.

- 9.- (M1519/9411) Que el Govern municipal de l'Ajuntament de Barcelona revisi el sistema de relació i comunicació entre usuaris i prestadors del servei d'atenció domiciliària quan hi ha alguna incidència quotidiana i garanteixi que sigui el mateix per a tota la ciutat, independentment del gestor del servei.

La Sra. FANDOS explica que el servei d'atenció domiciliària, un bon servei de la ciutat, té un problema amb la comunicació entre l'usuari i el prestador del servei, almenys a la zona en què el servei l'ofereix Valoriza: no es faciliten telèfons de treballadors, sinó que, en cas d'incidència, s'ha de trucar a una centraleta, i poden passar hores fins que t'agafen el telèfon — diu a la Sra. Ortiz que després li'n facilitarà el número perquè algú del seu equip faci la prova—, de manera que és molt difícil que l'usuari avisi el treballador que no serà al domicili quan vingui per qualsevol imprevist. Subratlla que, en cas que s'opti per una centraleta, aquesta ha de contestar les trucades immediatament.

D'altra banda, comenta que fa uns dies el seu grup va trucar al telèfon de Serveis Socials que

consta a la targeta de teleassistència per queixar-se i se li va dir «si vol posi una queixa de l'empresa».

La Sra. ORTIZ assenyala que aquesta qüestió té a veure amb l'increment que hi ha hagut d'usuaris i usuàries, però indica que els darrers mesos ha millorat el percentatge de respostes (ha passat del 77% al 95%), si bé pot ser que la cobertura sigui desigual, aspecte que s'estudiarà.

A continuació, comenta que entén que el prec, que el Govern accepta, s'emmarca en la redefinició del conjunt del servei d'atenció domiciliària, i que les proves pilot que s'estan fent dels quatre pilots de superilles socials fomenten precisament la relació molt més directa entre treballadors i usuari, en contraposició al sistema centralitzat actual, que afavoreix que hi hagi distància. Subratlla que la creació d'equips de treball de més proximitat ha d'afavorir molt més el contacte més directe i més fàcil, i el Govern treballarà per aquesta accessibilitat en el canvi de model.

La Sra. FANDOS dona les gràcies a la Sra. Ortiz i li diu que, en qualsevol cas, li facilitarà el telèfon perquè el Govern pugui constatar el que ha comentat, i observa que quan un usuari truca a la centraleta i veu que no li responen la trucada, ho deixa estar, de manera que no avisa del contratemps i la persona treballadora va a casa seva i no el troba, cosa que complica la situació.

Es dona per tractat.

Del Grup Municipal ERC:

- 10.- (M1519/9397) Que el Govern municipal informi de l'estat actual de les obres de construcció dels nous centres educatius, així com dels processos de reforma o reubicació d'altres centres, i es comprometi a fer entrega d'aquests espais educatius l'1 de setembre.

La Sra. BENEDÍ exposa que el proper curs escolar, 2018-2019, es posen en funcionament tres noves escoles bressol, dues de les quals es troben actualment en procés de construcció (Encants i Congrés-Indians), i l'escola La Maquinista està vivint amb angoixa el trasllat als mòduls provisionals que han de donar lloc a la construcció de l'escola definitiva als terrenys que ara mateix ocupa el centre. Les comunitats educatives d'aquests centres consideren que els equipaments no avancen prou ràpid per garantir que l'1 de setembre el curs comenci amb la normalitat necessària i desitjable per desenvolupar les activitats pròpies de cada escola i cada centre. Per això, el seu grup presenta aquest prec, que enuncia.

La Sra. ORTIZ cedeix la paraula al comissionat d'Educació.

El Sr. ESSOMBA respon que el Govern comparteix l'interès i la voluntat perquè aquestes obres finalitzin a temps, per la qual cosa és favorable a acceptar el prec, sempre que es tinguin en compte dues qüestions en la redacció d'aquest: que l'Ajuntament de Barcelona fa tota obra de nova construcció delegada en el si del Consorci d'Educació i que els quinze dies que hi ha entre l'1 de setembre que marcava el Grup d'ERC i l'inici del curs és un temps d'acabament de determinats aspectes vinculats amb el mobiliari i temes menors de l'obra que són necessaris.

A continuació, confirma que, d'acord amb les informacions del Consorci d'Educació, tant l'escola bressol municipal Canòdrom com l'escola bressol municipal Glòries començaran el curs amb normalitat amb l'obra construïda de nova creació; l'escola bressol Aurora també seguirà el procés previst (acabament de l'obra a principis de novembre i inici de l'escolaritat el gener del 2019), i a l'escola La Maquinista es preveu començar el curs en el nou espai, que,

certament, ha patit un endarreriment que ha generat inquietud en la comunitat educativa i que ha estat provocat per un endarreriment en la concessió de la llicència. Recorda que, en aquest cas, l'escola s'ha de situar en una ubicació provisional, «de segona provisionalitat», en un solar destinat a habitatge, però tant l'empresa constructora com el Consorci consideren que es pot començar el curs amb normalitat.

La Sra. BENEDÍ respon que el Grup d'ERC accepta la consideració dels quinze dies que ha proposat el Sr. Essomba (en lloc que el prec parli de l'1 de setembre, que faci referència a l'inici del curs escolar) i agraeix l'acceptació del prec.

Es dona per tractat.

- 11.- (M1519/9398) Que el Govern municipal es comprometi a realitzar les accions necessàries davant l'IMHAB, per ta que en aquest mes de juliol els sigui comunicada una data definitiva d'entrada de les 26 famílies als seus respectius immobles, i si al primer de setembre no pot ser efectiu que s'adquireixi el compromís compensatori envers les famílies, ja sigui en forma de real·lotjaments provisionals i/o rescabiments pels perjudicis causats.

La Sra. BENEDÍ explica que el seu grup retira aquest prec perquè entén que no té sentit presentar-lo en aquest moment, atès que el Govern es va reunir amb les famílies fa menys d'una setmana, els va fer una proposta i es va comprometre a entregar els pisos de manera provisional a les 26 famílies afectades de Can Batlló en un termini de dues setmanes. Per això, el seu grup, que dona un vot de confiança al Govern, farà seguiment del compliment del termini.

El Sr. MONTANER confirma que els pisos s'entregaran la setmana vinent.

La Sra. BENEDÍ agraeix la confirmació.

Es retira.

Del Grup Municipal PSC:

- 12.- (M1519/9407) Instar el Govern municipal a realitzar un nou tancament perimetral per a l'escola bressol municipal El Niu, que garanteixi la privacitat i seguretat dels i de les infants de l'escola.

La Sra. ANDRÉS formula el prec i explica que el deplorable estat de la tanca de l'escola bressol fa que tot l'entorn perimetral del recinte no ofereixi cap protecció als infants, que, a més, poden prendre mal amb els forats i les punxes que hi ha en algunes parts de la tanca. D'altra banda, assenyala que en aquest moment el centre és molt accessible des del carrer: en alguns punts, la tanca permet veure perfectament els nens i també donar-los coses. Concreta que és habitual que la gent els doni menjar, cosa que no s'hauria de fer, menys encara tenint en compte que hi pot haver problemes d'al·lèrgies alimentàries.

La Sra. PÉREZ cedeix la paraula al comissionat d'Educació.

El Sr. ESSOMBA agraeix el prec, que el Govern accepta, i comenta que la seguretat dels infants és una prioritat per a tothom.

Informa que ja s'ha pressupostat la construcció de la tanca —es pagarà des del RAM municipal corresponent a l'any 2018 i se'n farà transferència immediata en el si del Consorci d'Educació—, i es preveu que l'obra es dugui a terme entre el setembre i el novembre. Explica

que, fins aleshores, hi haurà alguna mesura provisional, encara per definir, per garantir la seguretat en aquest espai obert per evitar els problemes que es produeixen actualment, com ara els provocats per la interacció entre persones externes al recinte i els infants que estan gaudint del seu temps d'esbarjo a l'escola.

La Sra. ANDRÉS agraeix l'acceptació del prec i subratlla que les famílies de l'escola n'estaran molt contentes.

Es dona per tractat.

Del Grup Municipal PP:

- 13.- (M1519/9389) Instar el Govern municipal a assolir un compromís polític amb el nou govern de la Generalitat per tal de donar compliment al Conveni d'Equipaments Socials 2005-2007, concretant l'exercici, el calendari i el pressupost de cada residència i centre de dia de gent gran que resta pendent, començant la construcció de la residència al carrer Benavent abans de finalitzar el mandat municipal.

S'accepta.

(Punt tractat conjuntament amb el punt 1.)

Es dona per tractat.

d) Preguntes

Del Grup Municipal Cs:

- 14.- (M1519/9382) El Govern municipal és comproment a assumir l'acord de la passada Comissió de Drets Socials, Cultura i Esport (juny 2018) per tal de mantenir l'espai de la Capella de la Misericòrdia com ampliació del MACBA i buscar un nou emplaçament pel CAP del Raval Nord?

La Sra. BARCELÓ formula la pregunta.

La Sra. PIN posa de manifest que tots els grups comparteixen la necessitat de garantir unes condicions dignes a l'atenció primària al Raval, un barri amb una situació molt complexa, i recorda que el CAP del Raval Nord busca un nou emplaçament des del 2006 i hi va haver un acord amb la Generalitat per al Pla d'Equipaments de Salut el 2016 en què es prioritzava la recerca d'un lloc per a aquest CAP.

Explicita que el Govern vol que l'ampliació del MACBA es dugui a terme i que el CAP del Raval Nord s'ubiqui en un espai amb unes condicions dignes i per això s'ha compromès —fruit també de la proposició del PSC de la comissió anterior— a presentar un informe perquè tots els grups coneguin quines són les ubicacions que s'han valorat per al CAP.

Per acabar, subratlla que s'està insistint molt amb la Generalitat, sobretot amb la Conselleria de Cultura i de Salut, per trobar una bona ubicació que reuneixi les condicions que demana CatSalut, tot tenint en compte les dimensions del Raval i la resta de característiques del barri.

La Sra. BARCELÓ agraeix la intervenció de la Sra. Pin, que no va assistir a la sessió anterior de la Comissió, i li demana que aclareixi si l'ampliació del MACBA continuarà amb la capella

de la Misericòrdia tal com es va aprovar en un acord del Plenari el 2013 i com es va signar en un contracte a l'octubre del mateix any.

A continuació, demana al Govern, com li van demanar tots els grups de l'oposició al debat de la proposició del Grup del PSC, que no enfronti equipaments sanitaris amb equipaments culturals, ja que un govern municipal ha de garantir que hi hagi tant els uns com els altres.

En darrer lloc, comenta que la consellera Borràs també està d'acord amb l'ampliació del MACBA, tal com s'havia acordat, i subratlla que és important respectar els acords del Plenari i els contractes signats.

La Sra. PIN entén que el compromís tant de l'Ajuntament com del Govern amb el MACBA és evident —les inversions en són una bona mostra— i que és important que els grups coneguin les opcions que s'han valorat, com ara l'ampliació de l'actual CAP, que va ser descartada pel mateix CatSalut; l'adquisició dels antics cinemes Pelai; la reubicació de la seu del Districte de Ciutat Vella per ubicar en la seu actual el CAP, on tampoc cap; l'adquisició d'un solar que tenia un preu inaccessible i que ja no està al Raval Nord sinó al Raval Sud, o l'escola de Sant Bernat, 9, on tampoc cap en bones condicions.

Es dona per tractada.

Del Grup Municipal Cs:

- 15.- (M1519/9383) Quines accions ha fet i pensa fer el Govern municipal per tal de millorar les condicions laborals dels treballadors de teleassistència?

(Punt tractat conjuntament amb el punt 5.)

Es dona per tractada.

Del Grup Municipal PSC:

- 16.- (M1519/9408) Quin és el capteniment del Govern municipal davant la situació dels i de les professionals del servei municipal de teleassistència i de les seves condicions de treball, en aquest moment en vaga, i que treballen en una seu que te indicis de patir el "síndrome de l'edifici malalt"?

(Punt tractat conjuntament amb el punt 5.)

Es dona per tractada.

Del Grup Municipal PP:

- 17.- (M1519/9390) Quins criteris de transparència i igualtat d'oportunitat entre totes les persones sol·licitants d'un habitatge de protecció oficial s'utilitzen per a l'adjudicació dels habitatges cedits a cooperatives en model de cessió d'ús? Sol·licitem disposar d'una còpia per escrit de la resposta que es doni en aquesta Comissió.

El Sr. VILLAGRASA formula la pregunta.

El Sr. MONTANER posa de manifest que totes les persones que poden gaudir d'habitatge de protecció pública han d'estar al Registre de Sol·licitants d'Habitatge de Protecció Oficial,

també qui estigui en cooperatives de cessió d'ús. Afegeix que el criteri predominant és fer habitatges de lloguer, i excepcionalment hi ha també el dret de superfície, però la propietat del sòl continua sent municipal, pública.

D'altra banda, assegura que l'adjudicació sempre és un procés transparent, i explica que, atès que l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació (IMHAB) no pot fer totes les obres, algunes es fan a través de fundacions, cooperatives tradicionals o les noves cooperatives de cohabitatge o de cessió d'ús, que també han d'estar al Registre.

Per acabar, indica que quan hi ha parcel·les disponibles es fa un concurs, una licitació pública dels projectes, tant de vida comunitària, gestió, etcètera, com del projecte arquitectònic.

El Sr. VILLAGRASA observa que el fet que hi hagi la condició que les persones sol·licitants siguin sòcies de la cooperativa, que hi estiguin inscrites, limita l'accés a aquest tipus d'habitatge. Per això, pregunta com supervisa l'Ajuntament l'adjudicació, ja que, per accedir a un habitatge protegit a través d'una cooperativa, cal ser-hi, un element discriminatori.

El Sr. MONTANER s'ofereix per facilitar la resposta per escrit, però expressa l'opinió del Govern que no hi ha cap element discriminatori, ja que les cooperatives estan al Registre de Sol·licitants i estan obertes a l'entrada de socis. Comenta que, en tot cas, hi pot haver una llista d'espera i les cooperatives concursen obertament en una licitació pública, i afegeix que, si aquest és un camí dins del qual es podria considerar que hi ha més possibilitats d'arribar a tenir un habitatge, cal tenir en compte que tota la feina de la cooperativa és una feina de mesos i anys, un esforç afegit, de manera que no hi ha discriminació en cap sentit per a qui demana habitatge.

Per acabar, assenyala que aquesta via va en la línia de l'objectiu del Govern de consolidar la ubicació de les persones als seus barris i afavorir el món de les cooperatives, un camí adequat sempre que el sòl continuï sent públic, es faci una licitació pública i estiguin dins del Registre.

Es dona per tractada.

Del Grup Municipal CUP:

- 18.- (M1519/9379) Quin és el motiu de que s'hagin denegat més targetes solidàries aquest any 2018 respecte l'any anterior (2017), han canviat els requisits?

La Sra. ROVIRA posa de manifest que a persones que han demanat la targeta solidària (per a material escolar i alimentació) se'ls ha denegat tot i haver presentat la mateixa documentació que l'any passat (quan sí que la van rebre), i únicament se'ls ha dit que s'estaven revisant les sol·licituds i a finals d'any se'ls diria alguna cosa. Davant d'aquesta situació, el seu grup vol saber si han canviat els requisits. En cas afirmatiu, vol saber per quin motiu s'ha fet i com se n'ha informat les persones afectades i, en cas negatiu, vol saber quines mesures prendrà el Govern per donar totes les targetes solidàries que són necessàries a la ciutat i, en cas que es donin amb retard, si es donaran amb retroactivitat.

La Sra. ORTIZ respon que en aquests moments el procés es troba en la fase de resolució d'expedients, però els criteris són els mateixos pel que fa a la convocatòria de base: els ajuts d'emergència social (renda 0-16) requereixen estar en seguiment de Serveis Socials o complir uns criteris d'empadronament (així ho estableix Intervenció Municipal). Comenta que la primera denegació pot tenir a veure amb la documentació o amb el no compliment de les bases, com també amb el fet d'estar fora del llindar de renda que es planteja.

D'altra banda, explica que enguany s'implementava la renda garantida de ciutadania, de manera que el 2019 la prestació per fill no serà efectiva al 100%, però sí que entraran en vigor els 75

euros per fill.

Per acabar, comenta que els factors per a una primera denegació poden ser diversos, i que quan s'hagi resolt el període de convocatòria, se'n podrà fer el balanç.

La Sra. ROVIRA insisteix que les persones usuàries amb què ha parlat el seu grup, del districte de Ciutat Vella, afirmen que han presentat exactament la mateixa documentació que l'any passat, en què van rebre la targeta, i enguany se'ls ha denegat, i pregunta quina afectació real pot tenir la implementació de la renda garantida respecte a la concessió o denegació de la targeta, així com si s'ha facilitat aquesta informació a les persones usuàries i de quina manera.

La Sra. ORTIZ respon que, quan es vagin resolent els expedients, es facilitaran les explicacions pertinents, però subratlla que, mentrestant, les necessitats específiques de les famílies es cobreixen amb altres suports econòmics que s'atorguen encara que no estiguin a la renda, de manera que l'atenció a les famílies es continuarà donant.

Es dona per tractada.

- 19.- (M1519/9380) Ha començat ja el procés d'internalització del projecte "A peu de carrer" i en quin punt es troba?

La Sra. ROVIRA saluda les companyes del projecte «A peu de carrer», educadores que fa mesos que lluiten i reclamen els seus drets com a treballadores i, per tant, demanen la seva internalització, que garantiria les condicions laborals que es mereixen, la qualitat del servei i la coordinació amb altres serveis de l'Ajuntament.

Tot seguit, posa de manifest que, després de diverses mobilitzacions, aquestes treballadores finalment van aconseguir reunir-se amb el gerent de l'Institut de Serveis Socials i van aconseguir un compromís per a la internalització, però encara no han rebut la trucada que havien de rebre ni han estat convocades a la nova trobada en què havien de ser informades sobre com es duria a terme el procés d'internalització. Per això, el seu grup planteja aquesta pregunta, que enuncia.

La Sra. ORTIZ dona la benvinguda a les treballadores i els treballadors d'«A peu de carrer» i informa que, si no hi ha canvis, a la sessió del juliol del Plenari se signarà definitivament el conveni —ara s'ha signat el preacord—, que caldrà especificar per a cada servei pel que fa a horaris: Serveis Socials haurà d'analitzar quina és l'afectació i com es pacta sectorialment. Subratlla, però, que la internalització d'aquest servei és de les primeres que cal tractar, i caldrà veure com es vehicula.

Afegeix que s'ha traslladat a Recursos Humans com es pot fer un pla de treball els propers mesos per fer possible la internalització, i caldrà arribar a acords, ja que el conveni implica canvis en temes d'horaris (horaris de tarda), de manera que això s'haurà de traslladar en l'àmbit de Serveis Socials per mantenir el servei. Observa que en el cas d'«A peu de carrer» també hi ha aquesta necessitat de cobertura horària a la tarda, de manera que caldrà veure tots els requisits que calen per fer efectiva la internalització i anar avançant en un pla de treball adient.

La Sra. ROVIRA observa que, segons les darreres informacions, la signatura del conveni no es portarà a la sessió del Plenari del juliol, sinó a la del setembre, i pregunta si, malgrat això, el procés s'iniciarà igualment. Demana que la signatura del conveni no sigui una excusa per no iniciar un procés jurídic que és molt més llarg i que no depèn d'aquest conveni concret, i pregunta quan es trucarà a les treballadores per signar l'acord, quan estaran internalitzades i quina és la voluntat del Govern pel que fa als terminis.

La Sra. ORTIZ assegura que la signatura del conveni no és cap excusa, sinó que el conveni afecta tots els treballadors que estan internalitzats pel que fa a condicions i horaris i, una vegada signat, cal traslladar-lo a cada servei. Subratlla que fins i tot perquè jurídicament sigui viable, cal partir d'aquest marc i després pactar sectorialment. Indica, però, que el Govern es pot reunir amb les treballadores abans del setembre per veure com s'avança, tot i que sense la signatura del conveni no es pot avançar en el procés. Finalment, comenta que el calendari serà el que sigui necessari per poder fer efectiva la internalització.

La Sra. BENEDÍ dona les gràcies als membres d'«A peu de carrer» per haver assistit a la sessió.

Es dona per tractada.

e) Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

VI) Mocions

VII) Declaració Institucional

La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esport acorda: Que Barcelona fa seus els principis i propostes continguts en la Declaració d'Incheon promulgada per la UNESCO l'any 2015 i es compromet a emprendre les següents accions: 1. Difondre el contingut de la Declaració a la comunitat educativa de la ciutat. 2. Desenvolupar estratègies per a fer realitat les propostes de la Declaració en tots aquells àmbits que estiguin a l'abast de l'Ajuntament. 3. Acompanyar el desplegament internacional de la Declaració defensant-la en les xarxes i espai internacionals en els quals participa l'Ajuntament. 4. Adaptar el sistema d'indicadors de la Declaració a la realitat de la ciutat, articular-lo amb els instruments de seguiment i avaluació ja existents, i fer una revisió bianual del seu grau d'implementació a la ciutat que sigui avaluada pel Plenari de l'Ajuntament. 5. Crear una comissió institucional de coordinació i seguiment d'aquestes accions.

La Sra. ORTIZ llegeix la declaració.

La Sra. Ortiz expressa el vot favorable de BC, la Sra. Rognoni expressa el vot favorable del Grup Municipal Demòcrata, la Sra. Barceló expressa el vot favorable de Cs, la Sra. Benedí expressa el vot favorable d'ERC, la Sra. Andrés expressa el vot favorable del PSC, el Sr. Villagrassa expressa el vot favorable del PP, la Sra. Rovira expressa el vot favorable de la CUP, el Sr. Ardanuy expressa el seu vot favorable i el Sr. Puigcorbé expressa el seu vot favorable. S'APROVA.

La Sra. BENEDÍ dona les gràcies a la Sra. Ortiz per la lectura de la declaració i a totes les persones presents per l'assistència a la sessió.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les 13.10 h.